

REPUBLIKA

Rok VII

1017 CZWARTEK, 19 WRZEŚNIA 1929 R.

CENA NUMERU 25 GROSZY.

Nr 257

Nastroje opozycji osłabły.

Dwugodzinna konferencja Prezydenta Rzeczypospolitej z Marszałkiem Piłsudskim.—Decyzja P.P.S. odłożona na dwa tygodnie.

„Posunięcie szachisty” wywołało niepokój wśród opozycji.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Wczoraj o g. 3 po poł. p. Prezydent Rzeczypospolitej udał się do Belwederu, gdzie odbył naradę z Marszałkiem Piłsudskim. Konferencja trwała ponad dwie godziny.

Dzisiaj p. Prezydent opuszcza Warszawę, udając się na objazd województwa wileńskiego i nowogrodzkiego.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Po ogłoszeniu komunikatu rządowego na terenie sejmiku zaległa w ciągu dnia wczorajszego kompletna cisza. Opozycja, która jeszcze onegdaj wieczorem, natychmiast po zapoznaniu się z brzmieniem komunikatu, określiła go jako „cofanie się rządu”, powinna być według wszelkich przewidywań wobec tego cofania się przejść do ataku.

Tymczasem w ciągu dnia nie tylko nie na-

stąpiło żadne posunięcie na opozycji, ale wręcz przeciwnie — znaczne osłabienie nastrojów bojowych.

Głośno zapowiedziane wystąpienie do Prezydenta Rzeczypospolitej o zwol-

nie sesji sejmiku też jakoś się odsunęło na dłuższy dystans.

Wprawdzie w kancelarii klubu PPS-u znajduje się gotowe podanie do Prezydenta jednakże według wszelkich widomych

znaków dnia wczorajszego ZŁOŻENIE JEGO W NAJBLIŻSZYM CZASIE NIE NASTĄPI.

Niespodziewane pociągnięcie Marszałka Piłsudskiego, projektującego konferencję z przywódcami klubów a następnie opublikowanie niezwykle spokojnego komunikatu wytrąciło opozycję z równowagi.

Posiedzenie klubu PPS, zwołane zostało dopiero na dzień 1 października a więc wszystko zostało przesunięte na dwa tygodnie.

Kiedy Marszałek Piłsudski zaproponował odbycie wspólnej konferencji nazwaliśmy ten jego krok „posunięciem szachisty”.

Onegdaj przez wydanie spokojnego komunikatu nastąpiło drugie „posunięcie szachisty”. Opozycja jest w tej chwili zdecydowana i najwidoczniej chce odzyskać, ażeby najpierw przyjrzeć się dokładnie niezrozumiałemu dla niej posunięciu belwederskiemu.

Pokój gospodarczy w Europie. Likwidacja wojen celnych i gospodarcza organizacja świata.

Berlin, 18 września. Z Genewy donoszą: Komisja gospodarcza doszła do porozumienia i opracowała projekt t. zw. pokoju gospodarczego, który przedłożony będzie zgromadzeniu Ligi.

Wedle tego projektu pokój gospodarczy zorganizowany ma być w etapach. Pierwszym krokiem Ligi na tej drodze będzie wezwanie wszystkich państw do zawarcia celnego zawieszenia broni na przeciąg dwu lub trzech lat.

W tym okresie nie będą mogły nastąpić żadne podwyżki cel.

Państwa, które w tym okresie złożą broń, wezwane będą do udziału w komisji studjów, która w okresie zawieszenia broni przygotowuje projekt gospodarczej organizacji świata.

Trzecim etapem będzie zawarcie wielkiego politycznego porozumienia, które zmierzać będzie nie tylko do zniesienia cel, ale wogóle do zniesienia gospodarczego nacjonalizmu.

Ambasada angielska w Warszawie?

Sprawa ta jest żywo omawiana w kołach londyńskich.

Londyn, 18 września. (Polska Agencja Telegraficzna)

Sprawa ambasady polskiej w Londynie i brytyjskiej w Warszawie, podjęta została po dłuższym milczeniu dzisiaj przez prasę angielską.

Dobrze zwykle poinformowany, Polacco nieprzychylny, korespondent dyplomatyczny „Daily Telegraph” dowiadyuje się, że kwestja ta jest obecnie omawiana w łonie gabinetu brytyjskiego.

Gerotwohl stwierdza, że projekt utwo-

żenia tych ambasad spotka się obecnie w Londynie niewątpliwie z o wiele słabszym sprzeciwem, niż przed 3—4 laty.

Przyznanie to jest wyraźnym uznaniem, wyrażonym przez najbardziej nam wrogię w Londynie publicystę, dla rozwoju państwa Polskiego w ciągu ostatnich trzech lat. Nie ulega wątpliwości, że również prawie jednomyślny wybór Polski do rady Ligi odegrał korzystną rolę dla konkretnego traktowania tej sprawy przez rząd Labour Party.

Napad na kasjerów towarzysztwa kopalniowego.

Berlin, 18 września. (Polska Agencja Telegraficzna)

Dzienniki poranne donoszą że wczoraj pod Zwickau dokonano napadu na trzech kasjerów jednego z towarzystw kopalnianych. Kasjerzy, ci wraz z dwoma robotnikami transportowali worek, zawierający 86 tysięcy marek.

Nagle przystąpiło do nich dwóch ludzi uzbrojonych, którzy odebrali im worek i zbiegli.

Bezwzględny zakaz wojny

domaga się delegacja angielska. — Obrady nad projektem pomocy finansowej odroczone na rok.

Nienaruszalność terytorjalna musi być nadal zagwarantowana.

Genewa, 18 września.

Sir Cecil Hurst, uzasadniając w pierwszej komisji zgromadzenia Ligi żądanie Mac Donalda w sprawie rewizji paktu Ligi, podkreślał konieczność zmiany artykułów paktu, dopuszczających możliwość wojny.

Pakt Ligi przewiduje w art. 12 możliwość wojny po bezskutecznym upływie pewnego terminu od decyzji rozjemczej, w art. 15 zaś pozostawia członkom Ligi swobodę działania, jeśli w łonie rady nie osiągnięto jednomyślności w sprawie formy załatwienia sporu.

Sir Cecil Hurst proponuje, aby artykuły te uzupełniono zwrotami, zakazującymi bezwarunkowo członkom Ligi ucieka-

nia się do środków wojennych.

Hurst omawiał następnie artykuł 10 paktu o Lidze, gwarantujący członkom te rytorjum nienaruszalności i polityczną niezawisłość i doszedł do wniosku, że artykuł ten obowiązywać musi nadal w pełnej rozciągłości.

Genewa, 18 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Rada Ligi zbierze się jutro po południu. Sprawozdawca Henderson przedstawi sprawę optantów węgierskich i, jak przypuszczają, doradzać będzie obu stronom próbę bezpośredniego porozumienia.

Komisja do spraw rozbrojenia i bezpieczeństwa odesłała do komitetu rozjem-

czego projekt pomocy finansowej, celem nowego rozpatrzenia.

Na propozycję Politica komisja uchwaliła wniosek, ażeby komitet bezpieczeństwa i komitet finansowy wspólnie zrehabilitowały ostateczny tekst projektu dla przyszłorocznego zgromadzenia Ligi. W konsekwencji więc projekt ten został odroczone do następnego roku.

Komisja przyjęła również projekt rezolucji Cecila, który poparł Massigli, wzywający Radę by zwróciła się do komitetu rozjemstwa i bezpieczeństwa o opracowanie projektu ogólnej konwencji na podstawie zasad projektu protokołu z roku 1926, celem wzmocnienia środków przeciwko wojnie.

Polsko-jugosłowiańska izba handlowa w Warszawie.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

W Warszawie ukonstytuował się wczoraj zarząd nowej izby handlowej, a miano wice polsko-jugosłowiańskiej.

Prezsem został wybrany b. minister przemysłu i handlu poseł inż. Marjan Szydłowski, a wiceprezsem b. minister inż. Kiedroń.

Radjostacja Ligi narodów pod zarządem Szwajcarii.

Genewa, 18 września. (Polska Agencja Telegraficzna)

Komisja specjalna dla zbadania sprawy radjostacji dla Ligi Narodów ustaliła, że należy zaproponować następujące rozwiązanie tej sprawy.

W czasie pokoju stacja Ligi prowadzona byłaby przez Szwajcarię zaś w czasach kryzysu przeszłaby pod zarządek Ligi Narodów. Szwajcaria jednak w takim wypadku miałaby prawo mieć własnego obserwatora na stacji.

W Genewie mają być utworzone dwie nowe stacje krótkofalowe dla obsługi krajów pozaeuropejskich. Jako zwrot kosztów Liga płaciłaby rocznie Szwajcarii 200.000 franków.

Kara śmierci za spekulacje.

Moskwa, 18 września. (Polska Agencja Telegraficzna)

Dzisiaj zapadł wyrok w procesie przeciwko tajnej organizacji spekulantów. Dwóch oskarżonych skazano na karę śmierci, 20 innych na karę więzienia i ciężkich robót.

Strzały do sekundantów pułku B. oficer rezerwy Wójcik stanął wczoraj przed sądem za usiłowanie zabójstwa dwóch oficerów.

Sensacyjny proces pojedynkiem politycznym. — Demagogiczny występ obrony. — Niesmaczny wybuch partynicizmu na sali sądowej.

Proces Wójcika wywołał w stolicy olbrzymie zainteresowanie

Z Warszawy donoszą:

Przykra sprawa Józefa Wójcika, oskarżonego o usiłowanie zabójstwa dwu oficerów w Piastowie, zapowiada się jako niemal wielka batalia polityczna na terenie sądu.

Obroncą jest bowiem adw. Kijeński osławiony rzecznik Eligjusza Niewiadomskiego i mąż zaufania endecji, a oskarżycielem adw. Paschalski.

Dowódca 36 p.p. t. zw. Legji Akademickiej pułk. Julian Ulrich ogłosił w prasie list otwarty, omawiający przykry incydent z dnia 2 czerwca r.b. w czasie odgrywania marsza 1-ej brygady na zjeździe pułkowym. List utrzymany w tonie spokojnym i pojednawczym kończył się wyrażeniem nadziei, że czas zagoi szkodliwe antagonizmy.

W dwa dni po tem pułk. Ulrich otrzymał list od Józefa Wójcika b. oficera 5 pułku piechoty.

W liście tym Wójcik w obraźliwych słowach poddaje krytyce enuncjację pułk. Ulricha i wyraża przeświadczenie, że żadna siła przepaści nie wyrówna.

Pułk. Ulrich polecił adiutantowi pułku kap. Lewińskiemu zwrócić list nadawcy z napisem, że dowódca nie chce rozpatrywać listu pisanego przez osobnika niepoczytalnego.

Na to Wójcik przysłał pismo ponowne pełne obraźliwych wyrażań.

Tu już pułk. Ulrich uznał za stosowne zareagować uważając, że korespondencja ta jest obraźliwa dla całego pułku i zdecydował zażądać od Wójcika satysfakcji honorowej.

W tym celu zawezwał do siebie poruczników Wacława Cebrowskiego i Aleksandra Nowaczyńskiego i udzielił im mandatu zastępców honorowych pułku. Oficerowie otrzymali polecenie udania się rano do Piastowa, sprawdzenia kim jest Wójcik i zażądania od niego satysfakcji.

Dnia 13 czerwca między godziną 5-a i 6-a rano por. Cebrowski i por. Nowaczyński wyjechali samochodem do Piastowa, gdzie na ulicy Ogrodowej w domu Sucharskiego mieszkał Józef Wójcik. Przybywszy do celu podróżnicy oficerowie zastukali do drzwi. Z środka zapytano „kto tam”, na co oświadczyli.

— Prosimy o przyjęcie w sprawie pilnej i krótkiej.

— Proszę zaczekać — odpowiedzia-

no. Po minucie otworzyły się drzwi, oficerowie weszli do środka i zdjęli czapki. Mieli przed sobą Wójcika, który cofał się ku oknu z ręką w kieszeni. Por. Cebrow-

ski zauważył koniec występującej z kieszeni kolby rewolwerowej. Oficerowie zapytali.

— Pan jest Józefem Wójcikiem?

Wójcik odparł „tak”, a następnie powiedział jeszcze coś w rodzaju „a czy” i nagłym ruchem wyjął rewolwer, strzelając dwukrotnie do stojącego bliżej por. Cebrowskiego, który otrzymał postrzał w ramię.

Por. Nowaczyński skoczył do strzelającego i złapał go jedną ręką za rewolwer a drugą za twarz, w tej chwili jednak otrzymał postrzał również w ramię. Mimo to por. Nowaczyński walczył dalej usiłując wydrzeć Wójcikowi rewolwer.

Ranny por. Cebrowski chciał mu pomóc, lecz żona Wójcika rzuciła się na niego i odepchnęła go. Wówczas por. Cebrowski wyjął szablę i ciął nią Wójcika dwa

razy w plecy i głowę, a następnie odskoczył gdyż Wójcik znów zmierzył do niego.

Wójcikowa tymczasem złapała za klingę szabli trzymanej przez por. Cebrowskiego, a wobec tego, że oficer szablę szarpnął, poraniła sobie ręce.

Tymczasem por. Nowaczyński zdołał wyrwać Wójcikowi rewolwer. Obaj oficerowie wyszli wsiedli do samochodu i odjechali.

Postawiony w stan oskarżenia o usiłowanie zabójstwa Wójcik do winy się nie przyznał.

W skład sądu wchodzi sędziowie Wy-

czajski, Hermanowski i Łaskiewicz. Oskarża prokurator Grabowski.

Poseidzenie rozpoczęło o godz. 12 m. 10

Wójcika wprowadzono pod eskortą z wzięciem.

Obronca oskarżonego adw. Kijeński na wstępie rozpraw stawia wniosek o powołanie na świadków wszystkich tych polityków, na których zostały dokonane napady polityczne przez niewykrytych sprawców. Lista tych polityków przedstawia się następująco: poseł Stroński, b. minister Zdziechowski, red. Mostowicz, Adolf Nowaczyński oraz b. marszałek Trapczyński.

Świadkowie ci mieliby opowiedzieć o dokonanych na nich napadach a na tle tych zeznań adw. Kijeński będzie usiłował przedstawić stan psychiczny, oskarżonego w chwili, gdy do mieszkania jego weszli dwaj oficerowie.

Adw. Kijeński chce bowiem dowiedzieć, że na tle napadów politycznych Wójcik miał prawo sądzić, że i na niego ma być dokonany napad a więc mógł bronić się przy pomocy rewolweru. Po dłuższej naradzie sąd odrzucił wniosek adw. Kijeńskiego i postanowił dalszych świadków nie powoływać.

Na początku rozprawy na pytanie przewodniczącego sądu jaki jest stosunek oskarżonego do wojskowości oskarżony odpowiada, że był oficerem rezerwy, ale obecnie na własne jego żądanie jest szeregowym rezerwy, gdyż po przewrocie majowym złożył swój stopień wojskowy.

Adw. Paschalski krótko i treściwie dotyka się uznania powództwa cywilnego w wysokości 1 zł. dla każdego z dwóch oficerów i wnosi również o powołanie świadków.

Sąd powództwo cywilne dopuszcza i po przesłuchaniu obu oficerów, którzy malują już znany przebieg wypadków, odracza rozprawę do dnia dzisiejszego, celem przesłuchania świadków. Pierwszy zeznawać ma p. Janowski sąsiad Wójcika który przez ścianę miał słyszeć rozmowy oficerów z Wójcikiem.

NAJLEPSZE MYDŁO DOBY CIECNEJ

ładnie pachnie
dobrze zię pieni
niedrogo kosztuje

Kabel telefoniczny Warszawa—Łódź.

Roboty toczą się w szybkim tempie.

Warszawski korespondent „Republiki” (B) telefonuje:

Rozpoczęta w roku bieżącym budowa kabla podziemnego sieci telefonicznej prowadzona jest obecnie pomiędzy Warszawą, a Łodzią.

Ułożono już kabel na odcinku Łowicz-Sochaczew. Następnie budowany będzie odcinek Sochaczew—Błonie.

W chwili uruchomienia odcinka Warszawa—Łódź projektowane jest doprowadzenie sieci do Katowic i Cieszyna.

Ojciec prosi o skazanie syna na śmierć.

Strasna zbrodnia dwu zwyrodniałców.

Paryż, 18 września.

Przed sądem przysięgłych w Digue odbył się proces przeciwko wielokrotnym mordercom 18-letniemu Ughetto i 16-letniemu Musze, który jest z pochodzenia Polakiem.

Obaj młodzieńcy zamordowali i obrabowali pewnego wieśniaka, który pozwolił im przenocować, jego żonę dwoje dzieci i parobka.

Niezwykłe wrażenie na sędziach i publiczności wywarło przemówienie ojca Ughetty, który prosił sąd o skazanie jego syna na śmierć.

Sąd wydał wyrok, skazujący Ughetto, na karę śmierci, Muszę zaś na 20 lat ciężkiego więzienia.

Przewód sądowy wykazał, że Ughetto namówił Muszę do zbrodni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ada Jones Kaczenelenhogenowa

po powrocie wznowiła lekcje gry fortepianowej
Łódź, Nowo-Cegielniana 18 II p. tel. 26-70

Dr. J. Polakow

CHOROBY DZIECI
powrócił

Konstantynowska 37a, tel. 39-75.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KARLSBAD

Dr. med. H. Gelender

b. asyst. prof. M. Michaelisa w Berlinie
Specj. chorob. wewn. i nerw.
ordynuje Alte Wiese 28, Haus Itner.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

LEK. DENTYSTA

S. RAKISZSKI

powrócił

ZIELONA 6. TEL 53-52.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

?

TEATR
SWIETLNY

„SPLENDID”

Narutowicza 20.

Dr. J. Herszfinkiel

choroby dzieci

Zawadzka 15, tel. 1-87.

Przyjmuje od 8—10 i 3—5.

Z. S. S. R. i U. S. A.

Wiadomość o uznaniu de jure sowie-
tów przez Stany Zjednoczone oczekiwana
była już od dłuższego czasu w kołach
dyplomatycznych; mimo to jednak konfe-
rencje prezydenta Hoovera z rzeczozna-
wcami w sprawach rosyjskich wywołały
wśród szerokiej publiczności niemającą sen-
sację. Od dwunastu lat Ameryka stała na
niezmiennym stanowisku odrzucania
wszelkich formalnych stosunków z Z. S.
S. R. Największe państwo kapitalistyczne
nie chciało, ani nie miało potrzeby po-
dawania ręki wielkiemu mocarstwu komu-
nistycznemu.

Pomimo wszystko jednak życie idzie
swoim torem i okazało się rzeczą niemo-
żliwą, ażeby pomiędzy dwiema potęgami
nie było ani wspólnych interesów, ani
kontaktów. Problem chiński, stosunek do
Japonji, polityka ogólna nad Pacyfikiem
— oto sprawy, które interesowały zarówno
Moskwę jak i Waszyngton. Na drodze
pro wizorycznego choćby rozwiązywania
zagadnień aktualnych Ameryka i Rosja
spotykały się ze sobą, miały się, albo też
zderzały nieustannie.

Niezależnie od porozumień politycz-
nych, kapitalistyczna Ameryka tu i ow-
dzie wdziera się do Rosji. Ostatnio wie-
le hałasu w opinii publicznej obu półkul
wywołała transakcja rządu moskiewskie-
go z Fordem, który uważany jest za twier-
dzą amerykańskiego kapitalizmu. Podróż
p. Dewey'a, z Warszawy do Moskwy,
wycieczka przemysłowców amerykań-
skich do Rosji — oto ostatnie etapy ba-
dań dyplomatyczno-gospodarczych. Ka-
pitalistyczna Ameryka przeze do intere-
sów rosyjskich, a rząd Stanów Zjednoczo-
nych nie może nigdy zatamować biegu
rzeczy, dyktowanego przez business.

Poza przyczynami gospodarczymi ist-
nieją jak powiedzieliśmy, przyczyny czy-
sto polityczne. Pomimo licznych zastrze-
żeń w polityce formalnej i dyplomacji, po-
mimo pięknych słówek z jednej strony,
a groźnych gestów z drugiej, coraz wid-
oczniejsze staje się, że życie równocześnie
łączy i dzieli ludzkość na wielkie kom-
pleksy. Idea Paneuropy zapoczątkowana
przez wiedeńskiego hr., a propagowana
dziś przez Brianda ma w sobie tę czę-
stkę trwałej prawdy, że zbliżenie i zespo-
lenie państw europejskich jest ze wzglę-
dów gospodarczych nieuniknione histo-
rycznie. W rozmaitych formach, w roz-
maitych warjantach, raz bloku kontynen-
talnego, to znów sojuszu francusko-nie-
mieckiego, albo porozumienia regionalne-
go, przejawia się ta sama myśl scalenia
posiekanej na drobne obszary Europy.

Hasła Brianda nie są niczem innym,
jak skonstatowaniem pewnej funkcjonal-
nej konieczności europejskiej. Pan-euro-
pa, czy jak się to będzie nazywało, sta-
nie się nie dlatego, że tak chce pan
Briand, czy inny dyplomata, że tak sobie
ktoś wykombinował i ułożył, ale dlatego
że domaga się tego samo życie. Rzecz jas-
na, że w życiu będzie to wyglądało ina-
czej aniżeli na papierze, że nie będą bu-
dowali nowej Europy ani p. Coudenhove-
Calergy, ani p. Briand zgodnie ze swojemi
dobremi życzeniami, ale muszą być wzię-
te pod uwagę i uzgodnione dziesiątki, set-
ki zjawisk i interesów podstawowych, ży-
ciowych, realnych...

W każdym razie charakterystyczne
jest, że idea Paneuropy odezwała się od-
razu głośnie i niespokojnym echem w
Londynie, Waszyngtonie i Moskwie.
Wszędzie zrozumiano, że w polityce świa-
towej następuje przetasowanie nie tyle
sił, ile koncepcji.

Prasa angielska oświadczyła, odrazu,
że rezultatem samego podniesienia idei

Paneuropy jest silniejsze jeszcze zespo-
lenie się Rzeszy Brytyjskiej.

Ameryka słusznie uznała Paneuropę
za krok, wymierzony przeciwko sobie i od
kilku miesięcy amerykańska opinia pub-
liczna domaga się od rządu wyjaśnienia
stosunku do przyszyłych Stanów Zjed-
noczonych Europy.

Jasne jest, że w takim układzie sto-
sunków, Waszyngton musiał wreszcie po-
rozumieć się z Rosją sowiecką. W przys-
-

łym systemie bloków światowych, Rosja
będzie takim samym blokiem jak Pan-
europa, Panameryka, Wielka Brytania i
Chinojaponja.

W wielkiej grze, która zaczyna odby-
wać się na brzegach Pacyfiku Stany Zjed-
noczone i ZSSR, coraz bardziej sadowią
się jako partnerzy. Nie mogą oni pozos-
tać sobie nieznani i niezarekomendowa-
ni. To też uznanie sowieców de jure
przez Waszyngton jest niczem innym jak

„shake hands“, uściśnieniem rąk, dwóch
graczy, którzy zasiadają ze sobą do zie-
lonego stolika. Raz będą grali przeciwko
sobie, to znów sprzymierzą się przeciw-
ko innym, ale cała gra dzieje się o zbyt
wielką stawkę i na zbyt długi czas jest
obliczona, ażeby można było łączyć się i
walczyć ze sobą bez tego aktu prawnego,
który nazywa się uznaniem de jure.

Czesław Oltaszewski.

Horoskopy rządu Mac Donalda

Zapowiedziana akcja pomocy bezrobotnym nie została nawet rozpoczęta.

Brytyjski świat polityczny budzi się
z sierpniowej śpiączki. Dotąd przemawia-
li i działali tylko ministrowie — obec-
nie poruszyły się szersze koła politycz-
ne.

Zewsząd nadchodzą wieści o rosna-
cej popularności rządu Labour-Party.
Sukces Snowdena, którego prasa angiel-
ska wszelkich odcieni wyniosła pod nie-
biosy, sprawiedliwie podzielony został
ostatnio również między Mac Donalda i
Hendersona. Ministrowie Partji Pracy i
w Hadze i w Genewie stali na wysokości
zadania — oto opinia polityków angiel-
skich, a ci wszak najbardziej wymagają-
cy.

Gdy się tworzył socjalistyczny gabi-
net, liczone co najwyżej na „przychylną
neutralność“ liberałów, mając utrzyma-
ć do czasu rząd u steru nawy państwowej.
Dziś już nietylko liberałów, lecz wielu
konserwatystów — jeśli mowa o wybor-
cach — zaliczyć należy do zwolenników
rządu Labour Party.

W tej popularności kryje się jednak
słabość gabinetu Mac Donalda. Doga-
dzają wszystkim — to znaczy: nie doga-
-

dzają nikomu, a przede wszystkim swym
najbliższym zwolennikom.

Ostrożne przemówienia Mac Donal-
da i Hendersona w Genewie wykazały,
że rząd robotniczy przeszedł od roku
1924 potężną ewolucję. Pięć lat „opozycji
Jego Królewskiej Mości“ zrobiły swoje.
Przykry dysonans strajku powszechnego
1926 roku poszedł w niepamięć, zaś mi-
nistrowie socjalistyczni poczęli myśleć
kategoriami bardziej „państwowymi“, niż
reprezentanci die-hardów.

Pozbywszy się balastu ideowego, Mac
Donald przemawiał w Lidze Narodów
bardziej jako premier wielkiego Imper-
jum, ważąc każde słowo i zastanawiając
się nad jego ewentualnymi konsekwen-
cjami — aniżeli jako socjalista, członek
II-ej Międzynarodówki i gorliwy propa-
gator rozbrojenia ze wszelką ceną.

Na tem tle zarysowuje się niebezpie-
czeństwo, grożące jednemu z partii rzą-
dzącej. Szersze masy robotnicze żądają
poczną realizacji obietnic przedwybor-
czych, i wówczas ukaże się w całej na-
głości kapitulacja polityki zagranicznej:
„targi“ Snowdena w Hadze i zapowiedź
Hendersona o ewakuacji Nadrenji —

zdołany pokłask całego społeczeństwa
angielskiego. Gorzej przedstawia się
sprawa utrwalenia powszechnego poko-
ju w drodze rozbrojenia, lecz tu cała
nadzieja pokładana jest na Mac Donal-
dzie, którego wstępne rozmowy z ame-
rykańskim ambasadorem Dawesem za-
powiadają pomyślny wynik zbliżającej
się podróży premiera do Stanów Zjed-
noczonych.

Jeśli jednak od spraw zagranicznych
przejdziemy do polityki wewnętrznej, wi-
docznym się staje już na pierwszy rzut
oka, że szumnie zapowiadana działal-
ność reformistyczna Labour Party w pła-
nym miesiącu nie zdziałała. Przemysł i handel
pozostają nadal pod znakiem kryzysu,
drożyznie życia niczem nie zaradono —
słowem, proletariąt angielski nie doznał
żadnej poprawy ekonomicznej z powodu
objęcia rządów przez jego przedstawicieli.
P. A.

Kompromitacja Reichswehry i udział niemieckich kół wojskowych w zamachach terrorystycznych. Revelacje komunistycznego dziennika wywołały w Berlinie silne zakłopotanie.

Berlin, 18 września.

Berliński organ komunistyczny „Rote
Fahne“ od kilku dni wyrażał obawy, że
śledztwo w sprawie zamachów terrorysty-
cznych nie zostanie doprowadzone do u-
jawnienia ukrywających się w cieniu acz-
kolwiek stojących w ścisłym związku z
niemi, poważnych kół politycznych.

W dzisiejszym swym wydaniu dzien-
nik komunistyczny oświadcza, że wobec
zamknięcia śledztwa w Altonie, wprowa-
dza w czyn swą poprzednią pogroźkę,
rozpoczynając publikowanie dokumen-
tów, kompromitujących odpowiedzialne
czynniki Reichswehry.

„Rote Fahne“ ogłasza mianowicie

tekst listu, jaki otrzymał miał generał
Reichswery Hammerstein od zbankruto-
wanego junkra, niejakiego von Gaza wzy-
wającego Reichswerę do poparcia zamia-
rów dyktatorskich w szczególności do
wywarcia nacisku na prezydenta Hinden-
burga, aby władzę dyktatorską powie-
rzył jednemu z generałów.

Drugi list, ogłoszony również przez
dziennik komunistyczny, wystosowany
został do jednego z przywódców Land-
volku — b. porucznika Weschke, który
jak wiadomo, przyznał się do udziału w
jednym z zamachów bombowych. List
ten podpisany jest nazwiskiem Jansen,
który podaje adres swój pod nr. telefonu

majora 5 p.u. Tiedemana, stacjonowane-
go w Lubece. Jak twierdzi „Rote Fahne“
Jansen i Tiedeman są jedną i tą samą oso-
bą, która użyła fikcyjnego nazwiska, ce-
lem zmylenia tropu.

Z dwóch powyższych tekstów dziennik
komunistyczny wyciąga wniosek iż po-
między kołami Reichswery i zamachow-
cami istnieją ścisłe i bezpośrednie sto-
sunki.

Wkrótce po ukazaniu się „Rote Fah-
ne“ Biuro Wolfa ogłosiło oświadczenie
ministerstwa Reichswery, stwierdzające,
iż w armji niema żadnego majora Tiede-
mana. Oficer podobnego nazwiska, pod-
pułkownik Tiedeman, należy do 9 pp. w
Poczdanie poprzednio zaś był dowódcą
bataljonu w 17 p.p. w Gosingen.

Sprawa listu do generała von Ham-
mersteina jak podkreśla w dalszym cią-
gu komunikat, poruszona była w czer-
cu r.b. w formie nieścisłej w Reichstagu
przez posła komunistycznego Kippenber-
gera. Generał von Hammerstein podobny
list istotnie otrzymał, zniszczył go jednak
pozostawiając bez odpowiedzi.

Popołudniowy „Berliner Tageblatt“,
komentując powyższy komunikat podno-
si, iż istotnie major Tiedeman, znajdujący
się w stanie, doprawdy poza służbą, za-
trudniony jest jednakże jako urzędnik cy-
wilny przy 5 p.p. w Lubece. Ów major
Tiedeman, jak donosi dziennik, oświad-
czył, że niema nic wspólnego z zamie-
szczonym w „Rote Fahne“ listem.

Bank międzynarodowy w Szwajcarii? Opinie Angli i Francji w sprawie statutu banku zostały uzgodnione.

Berlin, 18 września.

(Polska Agencja Telegraficzna)

„Boersen-Courier“ w depeszy z Ge-
newy zamieszcza informacje, uzyskane,
jak twierdzi z dobrze poinformowanych
źródeł, którym jednak dziennik sam, jak
się zastrzega, nie wierzy. Według tych in-
formacji w Genewie odbywają się rozmowy
pomiędzy Loucherem a przedstawicie-
lami Anglii w sprawie statutu przyszłego
międzynarodowego Banku Reparatywe-
go.

Rozmowy te miały doprowadzić do
zasadniczego uzgodnienia stanowiska An-
glii i Francji. Chodzi mianowicie przede-

wszystkiem o ustalenie siedziby Banku w
Szwajcarii oraz o wyznaczenie przez ra-
dę Banku na stanowisko prezesa Anglika.

W ten sposób uzyskalaby Anglija w ra-
dzie Banku trzech przedstawicieli taksa-
mo jak na zasadzie planu Younga Francja
Niemcy, Włochy, Belgja i Stany Zjedno-
czone miałyby po dwóch przedstawicieli,
zaś Szwecja, Holandia, Szwajcarya, Ru-
munja, Jugosławia, Grecja, Hiszpania po
jednym przedstawicielu.

Ponieważ rada dyrekcyjna Banku ma
składać się z 25 osób pozostałe jedno miej-
sce wolne otrzymalaby Portugalia wzglę-
dnie Czechosłowacja.

WRZESIEŃ

19

CZWARTEK

Dziś: Januare i Konst
Jutro: Eustachego M.

Wschód słońca	5.16
Zachód słońca	6.22
Wschód księżyca	6.25
Zachód księżyca	6.41
Długość dnia	12.13
Ubyło dnia	3.53

Wycieczka przemysłowców

przybywa z Wrocławia do Łodzi.

W dniu 29-ym b. m. w powrocie z targów wschodnich we Lwowie przybywa do Łodzi grupa składająca się z 14-tych osób, w skład której wchodzi: dr. von Fehrentheim i Gruppenberg, kierownik państwowego instytutu informacyjnego dla handlu zagranicznego w Wrocławiu, dr. Gerhard Steinert, kierownik takiegoż instytutu w Opolu, mjr. emeryt. Zimmer-Verhaus, dyr. śląskiego tow. akc. Luft-Hanza w Wrocławiu, bankier Hugo Soemann, współwłaściciel f-my Seemann et Co. w Bytomiu, właściciel fabryki M. Engel z Wrocławia, dr. I. Triebe, referent dla polskich spraw gospodarczych w Instytucie dla Europy wschodniej w Wrocławiu, inż. Pohl wsp. właściciel firmy Pohl i Hagedorn, dr. M. Henzler, docent uniwersytetu Frankfurckiego, dyr. targów wrocławskich p. Wolf, dyr. fabryki I. Rosboich z Langerwehe, dr. Karol Heidrich, synd. Tow. organizującego wycieczkę, przemysłowiec Ino Schwarz z Bytomia, dr. Leisner radny miasta Wrocławia, jako przedstawiciel tego miasta i dr. inż. Grund, prezydent Izby Przemysłowo-Handlowej w Wrocławiu i członek państwowej rady dla spraw gospodarczych.

Wycieczka zabawi w mieście naszym dwa dni i odwiedzi większe zakłady przemysłowe. (w)

Złoto do złota.

Amerykański milioner wygrał na polskiej loterii.

Z Warszawy donoszą:

Jak wiadomo przed dwoma miesiącami w Warszawie bawiła przejazdem do Bolszewji grupa krezusów amerykańskich. Bogacie z Nowego Świata zatrzymani się w Warszawie w hotelu Europejskim. Jeden z nich zmienił pieniądze w mieszczącym się w tymże hotelu biurze podróży. Biuro to między innymi posiada kolekturę loterii państwowej.

Amerykanin zainteresował się naszą loterią i żartując, kazał sobie dać jeden los.

I oto na ten los padła wygrana 5.000 złotych.

Te 5.000 złotych, które dla kogo innego byłyby szczytem marzeń, lub deską ratunku, trafiły na bogacza, dla którego są groszem.

Zakażone mięso jest konfiskowane.

Rzeźnicy domagają się odszkodowania i grożą zaprzestaniem uboju. Łodzi grozi brak mięsa wieprzowego i szynki.

Od niedawna zaczęła u nas obowiązywać nowa ustawa o uboju zwierząt, która w poważnym stopniu zajęła się ochroną zdrowia obywateli, narażonych na niebezpieczeństwo wskutek spożycia mięsa chorego. W związku z tem jednak wyłonił się cały szereg zagadnień, który z natury rzeczy musi zainteresować wszystkich, albowiem przyczynić się może do bardzo poważnego wzrostu cen, szczególnie mięsa wieprzowego i szynki. Wzrost cen może być tak poważny, że ten rodzaj mięsa stanie się zupełnie niedostępny dla mniejszej warstwy ludności.

Otóż, jak wiadomo, najgroźniejszą chorobą zaraźliwą zwierząt, przedewszystkiem świń, która może być skonstatowana dopiero po uboju i skrupulatnym zbadaniu mięsa, jest wagrzyca, dla ludzi bardzo niebezpieczna i powodująca chorobę tasienca.

Tymczasem największa hodowla świń w Polsce znajduje się na kresach wschodnich, gdzie chłopci na wsi żyją w prymitywnych warunkach a stąd właśnie powstaje owa wagrzyca, tak groźna dla ludzi.

Swinie, transportowane w dużych ilościach do Łodzi, przyczyniają się do zarażenia miejscowej ludności — w rzeźniach łódzkich zbadano, że swinie i wieprze, przywożone z kresów, są zarażone wagrzycą.

Należało więc powziąć jakieś środki ochronne i dlatego wprowadzono bardzo dokładne badanie mięsa i ostre klasyfikowanie zwierząt rzeźnych, celem

ochrony zdrowia ludzkiego.

Wobec tego jednak, że obawiano się, by rzeźnicy nie sprzedawali tego mięsa pokryjomu postanowiono

mięso takie konfiskować.

gotować je w rzeźniach przez pół godziny, a potem oddawać do t. zw. tanich jatek, gdzie sprzedaż odbywać się ma pod dozorem lekarza. Przetworzone mięso nie zawiera już zarazków, ale traci zarazem na swej wartości odżywczej, to też

musi być sprzedawane daleko taniej.

W tym celu magistrat postanowił zorganizować t. zw. tanie jatki, w których ludność uboga mogłaby nabywać mięso po bardzo tanich cenach, mięso zdrowe, ale przetworzone. By nie można było czynić jakichkolwiek nadużyć pod tym względem t. zn. by nie kupowali tego mięsa restauratorzy w formie wytwornych dań nie podawali gościom kontrolę sprzedaży tego mięsa prowadzić będzie wydział spożywczy, który wydawać ma bony ubogiej zgłaszającej się ludności.

Każdy będzie mógł kupić nie więcej niż 3 kilo i nie częściej niż raz dziennie.

Oczywiście dla ubogiej ludności nasze

go miasta zorganizowanie tanich jatek będzie dobrodziejstwem, umożliwi jej bowiem nabywanie za grosze mięsa, o czynie odżywczej, którego jednak obecnie nie jest w możności sobie kupić.

Z protestem wystąpili jednak handlujący bydłem i to po części, dość słusznym który w konsekwencji spowodować może szaloną drożyznę

mięsa której nie będzie można przeciwdziałać.

Mianowicie, twierdzą oni, że należy im się

odszkodowanie za skonfiskowane mięso.

Utrata jednak tego nie przewiduje, albowiem tanie jatki nie są zarobkowe i wpływ ze sprzedanego mięsa pokrywać ma całkowicie wydatki, związane z utrzymaniem jatek.

Wobec powyższego handlujący bydłem złożyli oświadczenie, że nie chcą ponosić strat, albowiem kupując żywe zwierzęta na kresach, do czasu uboju, nie są w stanie zbadać czy mięso tych zwierząt jest chore i niebezpieczne dla ludzi. Jeśli więc nie otrzymają odszkodowania, przestaną sprowadzać do Łodzi nierogaciznę z kresów wschodnich

choć jest tam ona tańsza i nawiąza stosunki z poznańskimi, gdzie nierogacizna jest zupełnie zdrowa, wskutek panujących tam sanitarnych stosunków i skąd mogą ją bez ryzyka sprowadzać.

Wykonanie powyższego oświadczenia, może mieć nieobliczalne skutki, albowiem uprzywilejowanie jednego tylko miejsca hodowli spowoduje, że poznańskie dyktować będzie ceny na naszym rynku mięsnym i w najbliższym czasie ceny w Łodzi wzrosną tak dalece że wieprzowina i szynka stanie się niemal zupełnie niedostępna dla średniej warstwy ludności.

Temu należy z góry zapobiec. Obowiązująca ustawa powinna być odpowiednio zmodyfikowana, a właściwe czynniki nie mogą dopuścić, by ustał dół do Łodzi nierogacizny z kresów wschodnich. Interes, a raczej zdrowie konsumenta, powinno być połączone z interesem producenta. W obecnym stanie rzeczy stojmy przed możliwością szalonej zwyżki cen mięsa. Trzeba czempredzej poczynić kroki zapobiegawcze. S.

Na zjazd włóknarzy

wyjeżdża 20 delegatów z Łodzi.

Na krajowy zjazd włóknarzy, który odbędzie się w Bielsku w dniach 22 i 23 września, wyjeżdża z Łodzi liczna delegacja zarządu związku i oddziału łódzkiego.

Delegacja składać się będzie z około 20 osób i na jej czele staną: pos. Szczerkowski, pp. Kałużyński, Walczak, Napierański, Krzynówek i inni. (b)

Szoferzy z „zielonemi” legitymacjami nie mogą kierować taksówkami i autobusami.

Ostatnio coraz częściej powtarzające się wypadki samochodowe skłoniły miejscowe władze administracyjne do wydania szeregu zarządzeń, mających wpłynąć na zmniejszenie ilości wypadków.

Sprawa tych zarządzeń była przedmiotem narad związku szoferów przy łódzkiej radzie związków zawodowych i w konkluzji prezes związku interwenjował u komendanta policji insp. Niedzielskiego i zastępcy starosty grodzkiego p. Rosickiego.

Prezes związku, p. Wieczorkiewicz, oświadczył, że lwia część wypadków zdarza się szoferom, którzy posiadają „zielone” prawa jazdy, upoważniające do kierowania tylko prywatnym samochodem, z wyłączeniem

chroni zęby, działa antyseptycznie i posiada przyjemny i odświeżający smak.

taksówek i autobusów, jednak właściciele zarówno taksówek, jak i autobusów przyjmują tych szoferów i okazuje się, że 60-proc. szoferów w taksówkach i autobusach posiadają owe zielone jednorocznie prawa jazdy, wbrew odnosnym zarządzeniom.

Wobec tego delegacja z p. Wieczorkiewiczem na czele prosiła o kontrolę i odebrania prawa jazdy taksówkami i autobusami tej kategorii szoferom, co wpłynie na zmniejszenie się ilości wypadków.

W odpowiedzi p. Rosicki oświadczył, że w sprawie tej porozumie się z władzami wojewódzkimi, celem wydania odpowiednich zarządzeń.

Z kolei delegacja udała się do urzędu wojewódzkiego i konferowała z kierownikiem ruchu p. Karabińskim, który oświadczył, że województwo wyda zarządzenia wszystkim starostwom powiatowym i starostwu łódzkiemu, by prowadzono

kontrolę prawa jazdy szoferów

i wszystkim szoferom, którzy posiadają „zielone” prawa jazdy, odebrane one zostaną, o ile kierować będą taksówkami lub autobusami, a pozatem właściciele tych samochodów ukarani zostaną grzywną do 500 zł. (b)

Ze sceny i estrady.

SULKOWSKI.

Dramat historyczny w 5 aktach Stefana Żeromskiego w Teatrze Popularnym.

Dramat Żeromskiego „Sulkowski” jest dziełem wybitnie literackim, wykazującym niewiele walorów specyficznie teatralnych. Napisany pięknym, językiem posiada jednak akcję rozwijającą się swobodnie pozbawioną dynamiki.

O losach Sulkowskiego, jednego z najzdolniejszych, najbardziej obiecujących oficerów armii generała Bonaparte — o jego smutnej miłości ku księżniczce Gonzaga, wreszcie — o bohaterkiej śmierci jego w bitwie z beduinami pod Kairem, wiedz dowiaduje się nietyle z szybko po sobie następujących wypadków, ile — z długich dialogów.

Wynikałoby z tego, że sztuka porwana w czytaniu, jako piękne dzieło natychmiast znuży jako przedstawienie teatralne, zmęcząc przeciętnego widza, który

przychodzi do teatru nie tylko aby słyszeć i, myśleć nad tem, co słyszy, ale aby widzieć i czuć...

Tymczasem — wypełniona po ostatnie miejsce na prem. „Sulkowskiego” widownia teatru Popularnego zadawała kłama temu przypuszczeniu.

Publiczność była skupiona, z najwyższym napięciem uwagi wstuchana wpatrzona w scenę.

„Sulkowski” dokonał dziwnej rzeczy: dzieło wybitnie literackie może nawet — tylko literackie, przykuło przeciętną publiczność teatralną, oczarowało, wprowadziło w zachwyt i sprowokowało do bardzo szczerych bardzo entuzjastycznych, długo po każdorazowym spuszczeniu zasłony rozbrzmiewających oklasków...

Widowisko — rzeczywiście: nieomal

kameralne, grane przy podniosłym nastroju odświeżenie zaabsorbowanej widowni.

Powiedzmy więc szczerze: jeżeli szła chętny dźwięk poetyckiej prozy Żeromskiego, nie padał jednak w próżnię, to za sługą jest to w ogromnym stopniu Osterwy. Postać Sulkowskiego w wykonaniu artysty przejmującej szczerością i głębią prawdy przekonywa widza i napawa wzruszeniem i sympatią dla bohatera. Sulkowski staje się nam bardzo bliski, mimo, że ogromny szmat czasu dzieli nas od jego epoki, mimo, że głosi on hasła takie „niewspółczesne”, takie obce naszym „powojennym” warunkom...

Osterwa gra zupełnie realistycznie, ujmując bohatera postać „po ludzku”, żyje i cierpi...

Ale p. Osterwie należy przypisać jeszcze jedną załugę: nietylko własną grą przyciągnął się do świetnego spektaklu, ale — swą indywidualnością aktorską podniósł również całe widowisko, jakby podciągając całość do wysokiego poziomu swojej „klasy” aktorskiej...

Reżyser Osterwa dał się wyczuć prze-

de wszystkim w grze p. Sciborowej. W jej księżniczce Gonzaga znać było dobrą szkołę i pracę. Dzięki tym czynnikom p. Sciborowa dała postać nie nacechowaną wprawdzie wybitnym talentem, ale jedno litą, wypracowaną, bez żadnych załamania.

Na wysoki poziom wznosił się w trudnej roli legionisty Zawilca p. Madaliński. Opowieść przy biwaku w akcji pierwszym oraz trudna niema scena w akcji ostatnim wykonane były z ekspresją, zasługującą na szczerze uznanie.

P. Zbucki okazał się już w „Balladynie” w roli Grabca, aktorem dobrej miary. Jako Venture w „Sulkowskim” potwierdził w zupełności tę opinię.

P. Woźnik jako dobry w masce i ruchach d'Antraiges, Scibor jako Brizzo Staszewski jako żołnierz Ogniewski, oraz inni — przyczynili się bardzo wydatnie do wysokiego poziomu całego widowiska.

„Sulkowski” — jeżeli nie jest najlepszym widowiskiem, jakie kiedykolwiek grane było w teatrze przy ul. Ogrodowej — to w każdym razie bezwarunkowo należy do nielicznych najlepszych. J. Z.

Wszystkie domy na ul. Piotrkowskiej będą w ciągu dwóch miesięcy przyłączone do miejskiej sieci kanalizacyjnej. Każdy właściciel nieruchomości winien niezwłocznie przedłożyć plan robót.

Zgodnie z naszą zapowiedzią, w dniu wczorajszym odbyła się w magistracie, pod przewodnictwem wiceprez. Rapalskiego specjalna konferencja poświęcona sprawie

uporządkowania ul. Piotrkowskiej,

oraz częściowego skanalizowania wszystkich nieruchomości leżących na przestrzeni od Pl. Wolności do ulic Nawrot i Zamenhofs.

Wobec tego, że sprawa powyższa jest nader pilna, a to ze względu na szybko zbliżającą się jesień i zimą — celem ostatecznego załatwienia jej magistrat zaprosił na konferencję przedstawicieli wszystkich zainteresowanych stron, a więc w pierwszym rzędzie p. starostę grodzkiego Dychdalewicza, dyrektora wojewódzkiego urzędu zdrowia dr. Skalskiego, komendanta p. p. na m. Łódź inspektora Niedzielskiego, ławnika Kuka, inspektora sanitarnego miejskiego dr. Misjona, naczelnego inżyniera kanalizacji Skrzywaną, radcę prawnego magistratu adw. Żelazowskiego oraz przedstawicieli stowarzyszeń właścicieli nieruchomości w osobach pp. Klukowa, Ramischa, Lewickiego, Pogonowskiego, Helmana i inż. Lubotynowicza.

Za i przeciw.

Podczas omawiania sprawy, zasadniczo

przeciwko częściowemu skanalizowaniu domów wystąpił inż. Skrzywan,

który uważał, że wobec niezatwierdzenia dotąd ustawy kanalizacyjnej dla Łodzi, należy się obawiać, iż właściciele domów będą się wzdrzali w przyszłości skanalizować domy swe całkowicie.

W odpowiedzi, przedstawiciele właśc. nieruchom. podkreślili, że nie należy ich bynajmniej posadzać o zła wole, albowiem fakt, że dotąd, mimo wezwań magistratu, nie przyłączyli swych domów do sieci, spowodowany jest jedynie bardzo trudną sytuacją finansową i brakiem odpowiednich kapitałów

Z tego też względu właściciele nieruchomości zgłosili wniosek o częściowe skanalizowanie domów, pragnąc przyczynić się do uporządkowania ulicy Piotrkowskiej, a zarazem chcąc dać dowód dobrej woli.

Oświadczenie magistratu.

W konkluzji wiceprez. Rapalski, imieniem magistratu, oświadczył, że zgadza się zaakceptować wniosek właścicieli nieruchomości, ale pod następującymi warunkami:

W pierwszym rzędzie każdy właściciel nieruchomości musi przedłożyć do zatwierdzenia wydziałowi kanalizacji plan przyłączenia całego domu do sieci i dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia tego planu będzie mógł przystąpić do skanalizowania bramy i chodnika na ulicy.

Częściowe przyłączenie do sieci kanalizacyjnej musi być uskutecznione najpóźniej do dnia 14 grudnia b. r.

Termin powyższy został ustalony z tego względu, iż według zapewnienia inż. Skrzywaną

roboty w każdym domu muszą trwać dziesięć dni.

Daje się więc każdemu właścicielowi jeszcze pięć dni na wyszukanie sobie przedsiębiorstwa, które wykona robotę — razem dni piętnaście. Po obliczeniu, że zgłoszenia wszystkich domów nastąpią najpóźniej do dnia 28 listopada, termin 14 grudnia jest prekluzyjnym dla skanalizowania bram i chodników we wszystkich domach.

Magistrat zaznacza przytem, że umowa ta obowiązywać będzie jedynie w roku bieżącym, albowiem ustawą kanalizacyjną, przewidującą, że przyłączenie całkowite do kanału nastąpić musi w ciągu dwóch lat, już jest zaakceptowana, tak, że na przyszłość nie będzie żadnych ulg i zmian na innych ulicach, a wiosną roku przyszłego właściciele częściowo skanalizowanych domów muszą rozpocząć dalsze prace.

Zgoda właścicieli domów.

Właściciele domów powyższe warunki zaakceptowali, oświadczając, że wpływają na członków stowarzyszeń, by natychmiast przystąpili do prac, związanych z częściowym skanalizowaniem domów, proszą jednak, by plany ogólnej kanalizacji nie były zbyt długo załatwiane, gdyż uniemożliwi to dotrzymanie terminów.

W odpowiedzi inż. Skrzywaną zakomunikował, że wszystkie plany załatwiane będą natychmiast, tak że z tej strony nie będzie absolutnie żadnych przeszkód.

Wobec uzgodnienia stanowiska magistratu i właścicieli nieruchomości, zabrał głos p. starosta Dychdalewicz, który oznajmił, iż wszelkimi środkami przyczyni się do tego, by właściciele domów

natychmiast przystąpili do właściwych prac.

Mianowicie wyda polecenie funkcjonariuszom policji, aby niezwłocznie rozpoczęli kontrolę, czy roboty są już przedsięwzięte, badając przytem, czy plan już został sporządzony i t. d.

W razie stwierdzenia, że w poszczególnych domach roboty idą opieszale, albo też okazana będzie zła wola, p. starosta, korzystając z uprawnień ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych i antysanitarne stanu posesji, nakładać będzie surowe kary administracyjne.

Na tem posiedzenie zostało zakończone. Przed rozejściem się, p. Klukow w imieniu właścicieli nieruchomości przyrzekł, że roboty we wszystkich domach rozpoczną się natychmiast i podziękował magistratowi i władzom państwowym za przychylnie rozpatrzenie ich postulatów, wpływających z trudnej sytuacji finansowej.

(—Is)

Pabjanice.

LIKwidacja STREJKU.

Onegdaj na terenie fabryki R. Kindlera odbył się wiec strejkujących robotników. Do robotników przemawiał p. Szczepiński delegat związków zawodowych przy PPS, fr.-rew. Delegat wskazał robotnikom na bezplanowość strejku i niewłaściwe przerwanie pracy jeszcze przed wypowiedzeniem dawnych warunków. Następnie zaproponował przystąpienie do pracy i rozpoczęcie walki o poprawę przez użycie środków legalnych. Rezolucja o przerwanie strajku została odrzucona większością głosów.

Wczoraj przybyła jednak do pracy większość robotników, a resztę, przybyłą w kilka godzin potem, administracja fabryki nie wpuściła, w obawie przed agitacją za przerwaniem pracy. W dniu dzisiejszym wszyscy mają się stawić do pracy.

POŚWIĘCENIE DOMÓW SPÓŁDZIELCZYCH.

W najbliższą niedzielę przybywa do Pabjanic ks. biskup Tymieniecki, który po uroczystym nabożeństwie w kościele N. Marii Panny dokona poświęcenia 8 domów społecznych wybudowanych w ostatnim roku przy ul. Spółdzielczej. W związku z powyższem zapowiedziany jest szereg uroczystości, na które zaproszeni są przedstawiciele władz państwowych, samorządu oraz instytucji społecznych.

KANALIZACJE

i przyłączenia domów do miejskiej sieci kanalizacyjnej przeprowadza szybko, punktualnie i ściśle wedle kosztorysów koncesjonowane Biuro przyłączeń kanalizacyjnych.

„RAWICKI I WINTER inżynierowie”

KILINSKIEGO 41, TELEFON 72-96.

Plany kanalizacyjne wykonują się szybko i precyzyjnie. — Na żądanie składamy niezwłocznie kosztorysy. — Porady fachowe dla pp. Właścicieli nieruchomości i oględziny domów do skanalizowania bezpłatnie i na każde żądanie. Prosimy o żądanie ofert i kosztorysów.

Samobójstwo 14-letniej dziewczynki. Nie mogąc znieść biedy, Helenka powiesiła się na starym krawacie.

Nasz korespondent pabjanicki donosi nam:

Wczoraj około godziny 7 wieczorem jeden z lokatorów domu Nr. 5 przy Nowym Rynku zauważył wiszącą na balkonie 14-letnią Helenę Waleśką, córkę dozorczyni tegoż domu. Na wszczęty przez lokatora alarm zawezwano lekarza, lecz wszelka pomoc była już spóźniona, gdyż jak się okazało, nieszczęśliwa desperatka popełniła szaleńczy krok przed dwiema godzinami.

Na miejsce tragicznego wypadku przybyły władze policyjne — śledcze, które w wyniku przeprowadzonych dochodzeń ustaliły, że Helenka już od dłuższego czasu objawiała wielkie przygnębienie. W domu Waleśkiej, która była wdową, panowała od dłuższego czasu

bieda, wobec czego córka jej, Helenka, będąca uczennicą 5 oddziału szkoły powszechnej, była zmuszona pomagać matce w pracy.

W bieżącym roku Helenka poszła do pierwszej Komunii świętej, a przed kilku dniami była u spowiedzi. Od chwili spowiedzi Helenka bezustannie narzekała na swój ciężki los i swym przygnębnym wyglądem wywoływała współczucie otoczenia.

W dniu wczorajszym Helenka, korzystając z nieobecności domowników, wzięła pasek swój, związała go ze starym krawatem, udała się na balkon, wychodząc na ogród i powiesiła się.

Szaleńczy krok młodego dziecka wywołał w całym mieście przygnębiające wrażenie.

Łódź zaelektryzowana fenomenalnym

Janningssem

prześcigającym szatańską swą grą w arcyfilmie pod tytułem:

„INTRYGANT”

obecnie wyświetlany w Grand Kinie

Janningsa z filmu „Niepotrzebny człowiek”

Rejestracja rocznika 1911

Dzisiaj, w czwartek, winni zgłosić się do biura wojskowo-policyjnego (Piotrkowska 212) do rejestracji, mężczyźni rocznika 1911 zamieszkałi w obrębie 3 komisariatu policji, o nazwiskach na litery H, Ch, I, J, K, oraz zamieszkałi w obrębie 8-go komisariatu policji o nazwiskach na litery T, U, W, Z. Z.

Jutro, w piątek winni zgłosić się do rejestracji mężczyźni rocznika 1911 zamieszkałi w obrębie 3-go komisariatu policji, o nazwiskach na litery L, E, M, N, O, oraz zamieszkałi na terenie 9-go komisariatu policji, o nazwiskach na litery A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L.

Dr. med. J. POLAK

ChOROBY WEWNĘTRZNE I ALLERGICZNE (astma, pokrzywka, artretyzm, reumatyzm) ul. 6-go Sierpnia 22 fr. I piętro, tel 64-21. przyjmuje od 9—12 i od 8—9 w.

LEKARZ-DENTYSTA STANISŁAW GELBERG

przeprowadził się na ul. Zawadzka № 14 ordynuje od 10—2 i 4—7.

Dzisiaj i dni następnych — Rewelacyjne arcydzieło wg. sł. powieści Conrada Korzeniowskiego p. t. „Romana”
Kapitan Gwardji Królewskiej
oczaruje wszystkich i zachwyci swą wspaniałą kreacją jako pirat.
W roli głównej:
Ramon Novarro w towarzystwie uroczej partnerki Marcelina DAY.

Nad program: Rekordowy tydzień aktualności i wydarzeń w Polsce NURMI w Warszawie.
Poświęcenie domu wypoczynkowego wobec Pana Prezydenta Rzplitej w Smardzewicach i t. d.
Początek w dni powszednie o g. 4.30 w soboty, niedziele i święta o g. 2.30

TEATR MIEJSKI
Dzisiaj i jutro po cenach popularnych fenomenalne widowisko Beaumarchais'ego „Wesele Figara” z pp. Jarkowską jako Zuzanną i Woskowską jako Figaro. Chóry, orkiestra i zespół baletowy pod kierunkiem Białostockiego. Inscenizacja reż. Tatkiewicza. Muzyka Mozarta

UROCZYSTOŚĆ BOGUSŁAWSKIEGO.
Stuletnia rocznica śmierci wielkiego twórcy teatru narodowego uczci Teatr Miejski w sobotę, specjalnie przygotowanym przedstawieniem uroczej komedii Wojciecha Bogusławskiego p. t. „Henryk VI na łowach” w reżyserji E. Wiercińskiego Biorą udział: Skrzydlowska (Betsy), Malinowska (Małgorzata), Chodecki (Henryk VI), Rzęcki, Hajduga, Woszczerowicz (Milordowie), Lenk (Lurwell), Pilarski (Kokli), Krzemieński — Ryszard, Kliszewski — Młynarz.

TEATR KAMERALNY
Dzisiaj, w czwartek i piątek trzyaktowa komedia B. Górczyńskiego „Rzeczywistość” z Izą Kozłowską, Karoliną Lubieńską, Relewicz-Ziembińską i M. Meliną po cenach znizowanych od 1.50 do 6 zł. — Bilety w cukierni Gostomskiego do godziny 8-jej wieczorem.

TEATR POPULARNY.
Dzisiaj, w czwartek arcydzieło J. Stowackiego „Balladyna” z M. Biskupską, J. Faleńską, Z. Marciniowską, Plucińskim, Madalińskim, L. Zbuckim w rolach głównych.

„OJ MŁODY, MŁODY”.
W sobotę premiera arcywesołej, pełnej ruchu i werwy komedji Aleksandra hr. Fredry (syna) „Oj, młody, młody”. Role ważniejsze odtworzy stara gwardja Teatru Popularnego: S. Zielińska, Bronowska, Wernisówna, Dębicz (reżyser sztuki), Górecki, Puchalski i Tartakowicz.

TEATR GEYEROWSKI.
W sobotę i w niedzielę dwa razy arcydzieło Juliusza Stowackiego „Balladyna”, która na scenie Teatru Popularnego odniosła pełny artystyczny sukces.

OPERA W ŁODZI.
W poniedziałek dn 23 jedyny występ St. Gruszczyńskiego w „Trubadurze”. Kierownictwo artystyczne imprezy operowej spoczywa w rękach świetnego art. opery warszawskiej Fr. Freszla. Kierownikiem muzycznym jest Teodor Rydel.

POŻEGNALNY KONCERT KWARTETU GLAZUNOWA.

Po odniesionym na pierwszym koncercie niebywałym sukcesie, odbędzie się we wtorek, dnia 24 b. m. pożegnalny koncert znakomitego kwartetu Glazunowa, który zapisał się złotem zgłoskami w pamięci łódzkiej publiczności.

KONCERT ADY SARI.

Słynna nasza śpiewaczka, primadonna oper zagranicznych Ada Sari wystąpi w Sali Filharmonij na 3-cim mistrzowskim koncercie, który odbędzie się w czwartek, dnia 26 b. m. Ada Sari jest obecnie jedną z najznakomitszych śpiewaczek koloraturowych doby współczesnej oraz ulubienicą naszej publiczności, a każdorazowo jej występ tak w Europie, jak i w Ameryce jest wszędzie entuzjastycznie witany.

WYSTĘP MUSI DAJCHESÓWNY.
Musia Dajchesówna zaledwie 8 wiosen życia liczy, a już w jej skarbicy duchowej wyrosły przedziwne krzewy fantazji i subtelna wrażliwość

OSOBISTE.
P. Anna Rydel, właścicielka „Instytut de Beaute” i Szkoły Kosmetycznej powróciła z Paryża i przyjmuje osobiste.

Pełna tabela wygranych dziesiątego dnia ciągnięcia 5-jej klasy 19-tej loterii państwowej.

Table with columns for prize amounts (e.g., 25,000, 10,000, 5,000, 2,000, 1,000, 600, 500) and corresponding winning numbers.

Dotychczasowe wyniki w Łodzi!

Dla ciekawości podajemy wygrane, jakie dotychczas padły w naszym mieście:
zł. 15000 na Nr. 50030 zł. 10000 na Nr. 16858
zł. 10000 na Nr. 10271 zł. 5000 na Nr. 14468
zł. 3000 na Nr. 13213 zł. 3000 na Nr. 14368
zł. 3000 na Nr. 80317 i t. d. i t. d.
Wszystkie te wygrane należy zawdzięczyć KOLEKTURZE S. JATKA

OSTRZEŻENIE.

UWADZE P. T. LEKARZY I PUBLICZNOŚCI!
Ukazały się w sprzedaży bezwartościowe falsyfikaty czekolady przeczyszczającej „DRASTIN-LUBELSKI”

Continuation of the lottery table with multiple columns of numbers and prize amounts.

Continuation of the lottery table with multiple columns of numbers and prize amounts.

Łódź jest odcięta od świata.

Wszelka bezpośrednia komunikacja kolejowa z Zachodem i Wschodem ma być uniemożliwiona.

Magistrat oraz izba przem.-handlowa winny niezwłocznie interwenjować.

W przyszłym miesiącu odbędzie się w Warszawie międzynarodowa konferencja kolejowa, która będzie miała za zadanie uzgodnienie rozkładów jazdy. Jest to doroczny zjazd przedstawicieli wszystkich państw, na którym w roku ubiegłym w Wiedniu, zapadły decydujące uchwały odnośnie zmiany trasy pociągów międzynarodowych z Łodzi Kutno — Strzałkowo.

W ubiegłym roku nie można już było nic w tej sprawie przedsięwziąć, obiecano nam wszakże, że, po roku próby, władze kolejowe rozpatrzą raz jeszcze wszelkie pro i contra i zredagują odpowiedni wniosek na międzynarodową konferencję.

Obecnie zdołaliśmy otrzymać wnioski, zgłoszone na zjazd, a dotyczące Polski. Wnioski te wprowadzają bardzo doniosłą zmianę w międzynarodowej komunikacji, absolutnie jednak nie uwzględniają interesów naszego miasta.

Pierwsza zmiana dotyczy pociągu luksusowego Paryż — Warszawa, przy chodzącym dotychczas trzy razy w tygodniu do Warszawy. Otóż projekt przewiduje, miast tego pociągu luksusowego, zwykły pociąg pośpieszny, ale codzienny. Pociąg ten kursowałby na przestrzeni Paryż — Poznań — Warszawa, omijając w dalszym ciągu Łódź, której mieszkańcy będą mieli do wyboru, albo jechać do Warszawy o ile reflektować będą na dobre miejsca, albo też przejechać się do Poznania i tam przesiąść się do pociągu paryskiego.

Mógłby kto pomyśleć, że właściwie nie się nie zmieniło — gdy tymczasem jest wielka zmiana na gorsze, która niebawem łodzianie odczują na swojej skórze. Chodzi o to, iż ten codzienny pociąg pośpieszny Warszawa — Paryż łączy się będzie stale w Warszawie z pociągiem pośpiesznym Stołce — Niegorełoję — Moskwa — Władywostok.

Wobec ożywionego ruchu na tej linii, pociąg idący z Warszawy do Paryża, będzie cieszył się tak wielką frekwencją, że nie będzie mowy o tem, by ktokolwiek z mieszkańców naszego miasta mógł otrzymać wygodne miejsce w Poznaniu, co wszak jest pierwszym wa-

runkiem długiej podróży. Nim ten pociąg dojdzie do Poznania, może być już ściśle wypełniony i ci łodzianie, którzy nie stać na numerowaną pierwszą klasę, narażeni będą na to, że nie otrzymają miejsca siedzącego.

Będą więc musieli, nolens volens, na kilka godzin wcześniej wyjechać do Warszawy i tam czekać na pociąg.

Miast poprawy, nastąpiło więc pogorszenie. Liczyliśmy na przywrócenie pociągów międzynarodowych, a utrudniono nam jeszcze bardziej komunikację z Zachodem.

Drugi wniosek polega na uruchomieniu specjalnego pociągu pośpiesznego Lwów — Budapeszt. Wydawałoby się, że ten wniosek nie dotyczy właściwie Łodzi, gdyż i tak, chcąc jechać ze Lwowa dalej, trzeba było przedewszystkiem pojechać do Lwowa.

Tymczasem okazuje się, że wniosek przewiduje, iż pociąg ten prowadzić będzie specjalne wagony z Budapesztu do Krakowa, Warszawy, Poznania i naodwrot specjalne wagony do tego po-

ciągu iść będą z Krakowa, Warszawy, Poznania do Lwowa.

A Łódź? O tej znów nikt nie pomyślał. Nie pomyślał o tem, że wobec uruchomienia specjalnych wagonów z innych miast do Lwowa, trzeba będzie albo o kilkanaście godzin wcześniej wyjechać z Łodzi, tracąc drogocenny czas, albo też narażać się na konsekwencje braku miejsca, wobec stwierdzonej wielkiej frekwencji podróżnych z Polski do Węgier.

I pod tym względem potraktowano nas po macoszemu.

Trzeci wreszcie wniosek proponuje wprowadzenie jeszcze jednego pociągu pośpiesznego Warszawa — Wiedeń. W tym wypadku dla nas nie zachodzi żadna zmiana, albowiem do Wiednia musieliśmy zawsze przesiadać na stacji węzłowej Koluszki.

I na tem koniec. O przywróceniu dla Łodzi pociągów międzynarodowych niema mowy.

Wnioski powyższe są dopiero przygotowane, zgłoszone będą za miesiąc, najwyższy tedy czas, by Łódź zabrała

w tej sprawie głos i raz wreszcie spowodowała uwzględnienie jej potrzeb i interesów, które, ze względu na charakter przemysłowy i handlowy naszego miasta, więcej ma styczności z zagranicą, aniżeli Poznań czy Kraków.

Wszelkie projekty w dziedzinie międzynarodowych rozkładów jazdy ukła dane są pod kątem interesu ogólnopolskiego. Jest to zrozumiałe i nie podlega dyskusji. Ale przecież nie można stale zaniedbywać miasta, będącego jądrem gospodarczym państwa.

Tymczasem u nas spotykamy to nie wytłumaczone zjawisko, że stosunki w tej dziedzinie nie tylko że się nie poprawiają, ale przeciwnie, z roku na rok pogarszają.

Gdy w ubiegłym roku przeniesiono trasę pociągów międzynarodowych z Łodzi do Kutna, motywowano to chęcią wzmocnienia ruchu tranzytowego w Polsce, obiecano wszakże, że po rocznej próbie będzie można nad tem zastanowić się jeszcze.

Rok minął. Oficjalne statystyki kolejowe stwierdziły, że fakt przeniesienia trasy, nie spowodował żadnych większych zmian w ruchu tranzytowym. Zmiany były tak nieznaczne, wy noszące zaledwie 3—4 procent, że nie opłacało się pozostawiać Łodzi, związanej tysiącami niemi interesów z zagranicą, na bocznym szlaku kolejowym.

Czy pomyślał kto jednak o zmianie? Nie. Przeciwnie, opracowano nowe wnioski, bardziej jeszcze komplikujące komunikację naszą z zagranicą.

Konferencja międzynarodowa odbędzie się już za miesiąc. Za miesiąc zapadną uchwały, które zatwierdzą rozkład jazdy na cały rok i później żadna siła nie będzie w stanie go zmienić. Nie wolno więc tracić ani chwili czasu. Odpowiednie kroki powinna poczynić w pierwszym rzędzie izba przemysłowo-handlowa w Łodzi oraz wszystkie czynniki, mogące swym wpływem spowodować zmianę.

Nie wolno tej sprawy zaniedbać. Konferencja kolejowa państw europejskich odbędzie się w ściśle wyznaczonym terminie. Najmniejsza zwłoka spowodować może zaprzepaszczenie sprawy znów na długi rok. Sum.

„CASINO”

Dziś i dni następnych!

Łódź Podwodna S. 44.

Wstrząsający dramat morski, trzymający przez ciąg akcji nerwy w napięciu.

W rolach głównych: **JACK HOLT i DOROTA REVIER**

Orkiestra pod dyrekcją L. KANTORA.

UWAGA!

- 1) Bilety wejścia nie są podniesione. **Ceny normalne.**
- 2) Wszystkie miejsca parterowe są nienumerowane.
- 3) Wszystkie miejsca na I piętrze, a więc loże gabinetowe, loże otwarte i krzesła są numerowane, pomimo to Sz. Publiczność wchodzić może na każdą część programu.
- 4) Bufety obficie zaopatrzone wyrobami firmy „E. Wedel”.
- 5) Początek seansów 4.³⁰, 6.⁰⁰, 8.⁰⁰, 10.⁰⁰

UWAGA!

Bicze z piasku.

Pochwała głupoty.

Ludzkosc dzieliła się dotychczas na dwie kategorie: młodych geniuszów i starych idiotów. Do kategorii młodych geniuszów — przynajmniej we własnym przekonaniu — zaliczała sama siebie automatycznie ta część ludzkości, która przeżyła już szczęśliwie trudny okres ząbkowania, a nie ukończyła jeszcze 24 lat życia. Ta sama część ludzkości zaliczała pozostałą część ludzkości do kategorii drugiej, t. j. starych idiotów.

I trwał sobie od Adama i Ewy ten sprawiedliwy podział świata i wszystkim było z tem dobrze, aż tu nagle przycho- dził sobie taki pan, co się nazywa Steinach, i cały ten wiekami i tradycją ustalony porządek rzeczy wywraca do góry nogami.

Gdy o tem przeczytałem w niedzielnej „Republice”, to mię dreszcz przeszedł. Steinach ogłasza, że odtąd nie będzie głupców na świecie, że wystarczy zaszczerpiecie odpowiednich hormonów, by najgorszy idjota stał się geniuszem.

Samo nazwisko wynalazcy świadczy, że mamy do czynienia z nowym żydowsko - masonsko - bolszewickim manewrem.

Nie dość, że przed paru laty przez stosowanie odmładzających szczepionek naruszył odwieczny podział ludzkości na młodych geniuszów i starych idiotów — bo skąd tu brać starych idiotów, skoro wszyscy będą odmłodzeni? — ale teraz rusza nowym konceptem i eliminuje wo-

góle głupców i idiotów z oblicza świata. Niby jakto, proszę p. Steinacha, świat samych geniuszów, bez głupców, bez idiotów, na których tle dopiero nabiera wartości rozum? Co będzie wart geniusz, jeśli pierwszy lepszy dureń będzie go miał nie mniej np. odemnie? Żebym ja, obcując z kochanym bliźnim miał być pozbawiony moralnej satysfakcji, że mój rozmówca jest skoczniejszym balwanem, żebym nigdy nie mógł zadokumentować mojej bezsprzecznej wyższości... nie, na to niema zgody, panie Steinach!

Czy pan się zastanowił choć na chwilę, jaki wszechświatowy kryzys wywołałoby urzeczywistnienie pańskiej chimery? Czy pomyślał pan o tem, że trzy czwarte ludzkości popadło by w skrajną nędzę? że świat składałby się wprawdzie z samych geniuszów, ale te geniusze pozdychałyby z głodu, albo doprowadzone do rozpaczki urządziłyby taką rewolucję, przy której przewrót bolszewicki wydałby się tylko niewinną igraszką podlotków?

Pomówmy rozsądnie, panie Steinach. Przecież świt żyje z własnej głupoty. Odebrać mu ją, to znaczy uciąć gałąź, na której wisi, lub mówiąc stylem urzędowym „odjąć minimum egzystencji, potrzebnej do życia”.

Przedewszystkiem runęłoby szkolnictwo. Po djabła komu nauka, szkoła, uniwersytet — kiedy jest geniuszem? Przez to samo wszyscy, na całym wielkim

świecie, nauczyciele, pedagogowie i profesorowie znaleźliby się na bruku, niemając z czego żyć. To samo by się stało z młodzieżą szkolną. Przy dotychczasowym systemie świat przykuwa do ławy szkolnej na przeciąg lat 15 kilkaset milionów młodzieży, skoro jednak upadnie nauczanie, cały ten kontyngent będzie baki zbijać po świecie i płać psie figle. Strach pomyśleć co by się działo!

Następnie — armje przestaną istnieć, upadnie militarizm.

Czy przypuszcza Pan, że znalazłby się taki głupi geniusz, któryby się zgodził najlepsze lata życia trawić na idjoty- cznej mustrze: raz - dwa, raz - dwa! w lewo, w prawo! a później przez pięć lat siedzieć w rowie i pukać z karabinu do geniusza z vis - a vis?

Następny kryzys — to ustrojów państwowych i systemów politycznych. W społeczeństwie geniuszów trudno sobie wyobrazić np. agitację przedwyborczą. Ludzie rozumni, idący na lep hasel partyjnych, zaciekle wicujący, walczący o mandaty, a później przelewający z pustego w próżne — toż to humorystyka! Ktoby słuchał wszelkich agitatorów, polityków, parlamentarzystów, ktoby im wierzył? Wobec tego niezliczone ich rzesze poszłyby na zieloną trawkę.

Wszystkie międzynarodowe zjazdy, kongresy, konferencje, które obecnie trzęsą światem automatycznie zrobią wtedy kłapę. Bo i jakże może być inaczej? Czy zjazd geniuszów mógłby przez trzy tygodnie obradować, przypuścić, w Amsterdamie, lysiec i pocić się z wysiłku, jak „uzgodnić stanowiska” i o-

statecznie załatwiać sprawę krakowskim targiem? Nie, takie geniusze zjechałyby się, pogadałyby ze sobą pięć minut i — sprawa skończona. Dobrze, ale z takiej trzytygodniowej konferencji żyją przecież miliony ludzi: setki polityków, hotelarzy, kupców, kucharzy, kelnerów, mlnistrów, dziennikarzy itp. itp. Czy wolno im z lekkim sercem chleb od ust odejmować?

A giełda, a bankowość, a handel, a tysiące innych dziedzin życia, które między nami mówiąc, polegają na nabieraniu jednych przez drugich, czy mogłyby istnieć przy tak niewdzięcznej klienteli, któraby się nabrać nie dawała?

Czy nie dość? Czy nie udowodniłem czarno na białem, że zmadzrenie wszystkich idiotów świata byłoby kataklizmem, jakiegoby ten świat nie przetrwał?

Tak, głupota to sól świata, to oś, do- koła której życie ludzkości wiruje, to tego życia drożdże, na których cały ten bałagan rośnie, to motor, który wprawia w ruch tą djabelską karuzelę. Usunąć głupotę — to usunąć grunt z pod nóg ludzkości, to stworzyć pustkę, zabić życie samo, które nie jest czem innym, jak zorganizowaną eksploatacją głupoty.

Tylko wróg ludzkości może się porwać na majestat głupoty!

Ręce przy sobie!

Wspólnym wysiłkiem odeprzemy zbrodniczy zamach na odwieczny podział ludzkości na starych idiotów i młodych geniuszów, którzy wszakże nie są również niczem innym, jeno starymi idjotami — dla następnego po nich pokole- nia. Padalec.

Z muzyki.

Kwartet Głazunowa.

Na inaugurację sezonu dyrekcja Alfreda Straucha zaangażowała zespół kameralny, dotąd u nas nieznaną, rosyjski, kwartet smyczkowy, występujący pod firmą słynnego kompozytora, Głazunowa.

Trzeba przyznać, iż zespół ten od razu zjednał sobie uznanie naszej publiczności, która przecież nie jest naogół tak skora do entuzjazmowania się tym rodzajem twórczości muzycznej, jakim jest mało u nas krzewiona, a jeszcze mniej uprawiana muzyka kameralna.

Wybitne walory odwrotne czwórki kameralistów rosyjskich stawiają „kwartet Głazunowa” w rzędzie najprzedniejszych współczesnych zespołów. Każdy z uczestników — to wirtuoz swego instrumentu, stąd też wypływa znakomita pewność techniczna i swoboda traktowania poszczególnych partii. Jako całość zespół jest zgrany idealnie, interpretacja pulsuje żywą i dosadną rytmiką, wydobywa maksimum piękna i subtelności odcieni dynamicznych, co w połączeniu z barwnym i szlachetnym tonem instrumentów składa się na brzmienie całości wprost doskonałe.

Program wieczoru, po za bardzo już ograny i myślną trącającym kwartetem Griega, zawierał bezsprzecznie najpiękniejszy utwór kameralny Czajkowskiego, kwartet es-moll, oraz nieśmiertelna „Passacaglia” Haendla w przeróbce na skrzypce i altówkę Halvorsena.

Zapowiedź powtórnego koncertu świetnego zespołu kameralistów rosyjskich budzi zrozumiałe zainteresowanie szerokiego ogółu miłośników muzyki.

L. P.

Bole usmierz Aspirin w tabletkach. Ządać w oryginal. opakow. „Aspirin” Do nabycia we wszystkich aptekach.

ZE SZKOŁY RYTMIKI, PLASTYKI I TAŃCA ARTYSTYCZNEGO. H. KRUKOWSKIEJ I L. BORUNSKIEJ.

W poniedziałek, dnia 16 września rozpoczął się nowy rok szkolny. Uczennice zostały podzielone na grupy według wieku i umiejętności. Program dla dzieci, które przyjmowane są od lat 4-6, przewiduje obok gimnastyki rytmicznej i plastyki, także kąpiel dziecięcą, gry i zabawy rytmiczne, które są bezwzględnie największą uciechą dla najmłodszej naszej młodzieży. — Program dla dorosłych, mający na celu rozwinięcie sprężystości mięśni, swobody i pewności ruchu, umuzykalnienie oraz rozwinięcie poczucia rytmicznego, wreszcie szkolenie zespołu tanecznego obejmuje wszelkie przedmioty wchodzące w skład gimnastyki rytmicznej i tanecznej.

Zapisy przyjmuje sekretariat szkoły, Wólczańska Nr. 57, od godz. 12—2 i 4—7 po południu, telefon 12-69.

SOLD DO CO WIECZOR MEDIKOR. USKRZYDŁA STOPY USZCZUPLA NOGI W KOSTCE.

Po krótkich lecz ciężkich cierpieniach zmarł dnia 14 września r. b. w Krynicy i tamże pochowany, mój ukochany mąż, nasz drogi ojciec, dziadek, brat, szwagier i wujek

b. p.

OWSEJ BARATZ

przeżywszy lat 65.

O czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Stroskana Rodzina.

Pabjanice flirtują z Melpomeną Magistrat zawarł umowę z dyr. Adwentowiczem.

Pabjanice, we wrześniu.

Pabjaniczanie niejednokrotnie denerwują się, gdy łódzka prasa pisze o ich mieście, jak o miasteczku.

Jakie tam „miasteczko” Pabjanice? 50 tysięcy mieszkańców, dwie gazety własne, tramwaj miejski, taksówki, codzień nowa afera, poważny teatr... ładnie mi „miasteczko!” — mruczy z przekąsem przeciwnicy pabjaniczanin.

O, bo Pabjanice, to ambitna sztuka! Bronią się, jak mogą, aby brudna Łódź ich nie wchłonęła, i robią, co mogą, aby śladami Łodzi podążyć, naturalnie w rzeczach dobrych.

Ostatnio miasto uwzięło się na teatr. Instytucja ta ma licznych i gorących wielbicieli. Szczególniejszym zaś mecenasem Melpomeny jest u nas magistrat.

Magistrat posiada piękną salę teatralną w kinie miejskim. Widownia liczy 800 miejsc siedzących. Rozporządzając takim przybytkiem, magistrat daje schronienie różnym trupom objazdowym, a najczęściej Teatrowi Miejskiemu w Łodzi. Stosuje przytem tę rozumną politykę że z porządnych teatrów nie wymaga nadzwyczajnych podatków, przeciwnie jeżeli teatr daje wartościowe widowiska, a rezultat kasowy jest słaby, magistrat chętnie rezygnuje z wszelkich opłat, aby tylko artyści w dobrych humorach wyjechali z miasta.

Stąd też w ostatnim roku widzieliśmy na scenie pabjanickiej takie gwiazdy, jak Malicka, Messalka, Pogorzelska, Frenkla, Węgrzyna, Stepowskiego, Jaracza, Adwentowicza, Stanisława Gruszczyńskiego oraz cały szereg gwiazd muzyki lekkiej, nie mówiąc już o stałych wizytach łódzkich teatrów.

W przedstawieniach tych szwankowała tylko strona dekoracyjna.

Ostatnio miasto postanowiło postawić teatr na europejskim poziomie pod każdym względem.

Przy pomocy art-mal. p. Mackiewicza zmieniono całkowicie szaty zewnętrzne sali kina miejskiego, która obecnie wraz z foyer wygląda b efektownie. Specjalna komisja omysliła plan udoskonalenia sceny i otó obecnie znajdują się w robocie dyskretnie i wielobarwne rampy, reflektory, dekoracje, czyni się poszukiwania za meblami — słowem potraktowano rzecz całkiem poważnie.

Zawarto już umowę z dyr. Adwentowiczem, który będzie co poniedziałek zjeżdżał do Pabjanic z wszystkimi łódzkiemi premierami w premierowej naturalnie obsadzie.

Nie obeszło się przytem bez pewnej konkurencji z dyr. Gorczyńskim, który zostawił w Pabjanicach dobre wspomnienie i reflektował na stałe przyjazdy do Pabjanic.

Sezon teatralny rozpoczynamy w Pabjanicach w dniu 23 b. m. „Weselem Figara”. Prace nad przygotowaniem odpowiedniej oprawy dekoracyjnej są w toku. Czuwa nad niemi p. Mackiewicz.

Jak z powyższego wynika, Pabjanice nie chcą jeździć do Łodzi na widowiska teatralne. Ambicja im podyktowała stworzenie własnej siedziby teatralnej, w której w dniu 23 września po uderzeniu dzwicznego gongu rozpocznie się poważny flirt z Melpomeną.

Wat.

Pieczycwo, cukierki i owoce muszą być należycie przykryte i opakowane.

Wielokrotnie poruszaliśmy sprawę ulicznej sprzedaży artykułów żywnościowych, która odbywa się w warunkach niehigienicznych, urągających wszelkim zasadom zdrowot. Apel nasz nie pozostał bez echa — zainteresowały się nim władze i oto w dniu wczorajszym urząd wojewódzki w Łodzi otrzymał specjalny okólnik w powyższej sprawie, który w znacznym stopniu przyczyni się do poprawy stosunków.

W okólniku tym ministerstwo poleca, wobec nasilenia duru brzuszego i celem zapobieżenia szerzeniu się przypadków epidemicznych, spowodowanych niehigienicznym sposobem sprzedaży, wprowadzenie szeregu zarządzeń i stosowanie bardzo surowych kar za nieprzestrzeganie ich.

W pierwszym rzędzie nie wolno będzie więcej sprzedawać na ulicy cukierków, które nie posiadają oddzielnego opakowania. Następnie, wobec wielokrotne-

go stwierdzenia, że sprzedaż wyrobów cukierniczych, jak ciastek, pierników, chałwy itd. oraz pieczywa, odbywa się w warunkach niehigienicznych wszystkie te wyroby muszą być umieszczone bezwarunkowo pod szkłem.

Nie wolno więc trzymać pieczywa w koszykach, na wozach, na straganach, lecz bezwarunkowo w szklanych gablotkach — to tylko bowiem może dać gwarancję utrzymania warunków sanitarnych.

W dalszym ciągu wszystkie bez wyjątku owoce, muszą stale znajdować się pod przykryciem z czystej gazy muslinowej, a sprzedaż lodów ma się odbywać w sposób, zabezpieczający produkty przed zanieczyszczeniem.

Na podstawie tych wskazówek wyda specjalne zarządzenie starostwo grodzkie. Niestosowanie się do przepisów, nie będzie już karane doraźnie zapłatą 1 złoto, jak obecnie, lecz karą grzywny do 1000 złotych lub aresztu do 3 miesięcy albo też obydwoma karami łącznie, niezależnie od tego przedmioty handlu zostaną skonfiskowane.

Zarządzenie to, powitane z wielką radością przez ogół mieszkańców naszego miasta, przyczyni się wreszcie do usunięcia nieprawdopodobnych, potwornych wprost stosunków, panujących na rynkach łódzkich i na ulicznych punktach sprzedaży. (— is).

Dziury apiek.

Dziś w nocy dyżurują apteki: Sulc, F. Wójcickiego (Napiórkowskiego 27), W. Danieleckiego (Piłkarska 127), Hnickiego i Cymera (Wólczańska 37), Sulc, J. Hartmana (Młynarska 1), J. Kahana (Aleksandrowska 81).

Wacław Dobrowolski

w swojej pracowni.

Aby poznać malarza, aby zaznajomić się blisko z jego artystyczną indywidualnością, nie wystarczy, oczywiście, „obejrzeć sobie” mniej lub więcej dokładnie kilku jego obrazów na wystawie — choćby nawet najlepszych z jego twórczości.

Dopiero wizyta w pracowni artysty, bliższe zaznajomienie się z jego twórczością u źródła, poznanie sposobów, wysiłków, jakimi dochodzi on do swych rezultatów — dają pełny obraz, na podstawie którego można wydać obiektywny sąd.

Wacław Dobrowolski, znany szerokim sferom łódzkiej inteligencji, już od lat kilku w Łodzi osiadły malarz, należy właśnie do tych artystów, na których twórczość godzi się zwrócić uwagę, poznawając ją u źródła. Bowiem jest to twórca o nawskroś indywidualnej fizjonomji duchowej, kroczący własnymi ścieżkami, nie troszczący się zbytnio o to, co jest w sztuce „modne”, ale o to, co pod jego własnym kątem widzenia wydaje mu się konkretnym celem dążenia do dzieła.

W pracowni p. Dobrowolskiego ściany obwieszono są licznymi portretami i pejzażami, z których każdy zdradza przede wszystkim absolutną pewność ręki pod względem rysunku oraz najkonsekwentniejszy realizm w polichromicznym ujęciu obiektu.

— Jestem uczniem leningradzkiej aka demii malarskiej, mówi p. Dobrowolski. Mistrzem moim był znakomity profesor Sawiński, par Excellence realista, entuzjastyczny zwolennik i propagator klasycyzmu, czy też — jak kto woli — neoklasycyzmu. Szkole prof. Sawinkowa zawdzięczam bardzo wiele. Nauczyłem się patrzeć naturalistycznie na obiekty malarstwa, i zdobyłem przede wszystkim tę nieharuszalną świadomość, że twórczość artystyczna nie może polegać na kaprysie, na traktowaniu pracy pod wpływem chwili lub więcej chwilowego t. zw. „natchnienia” ale na rzetelnym wysiłku, popartym rzetelną znajomością „rzemiosła”. To też zwracam wielką uwagę na rysunek, równocześnie zaś staram się skojarzyć go z kolorem w ten sposób, aby oba te czynniki tworzyły harmonijną całość, aby barwa, której zadaniem jest wywołanie nastroju, nie zacierala kształtu, który jest przecież elementarną podstawą dzieła.

Z takiego poglądu wypływa konsekwentny realizm Dobrowolskiego. Twórczość swą opiera on na realnym patrzaniu na naturę — na docieraniu do jej piękna drogą rozmyślanego obcowania z nią. Przez obserwację zbliska rozszerza on swój pogląd na kształt i barwę, uważając, że oddalenie się artysty od przyrody równa się upadkowi sztuki.

I trudno, rzeczycieście, odmówić wygłaszającemu takie poglądy artyście pewnej racji i logiki w rozumowaniu, skoro na poparcie swych poglądów ma on za sobą szereg świetnych płócien, stanowiących dość wymowne ich potwierdzenie. W portretach swych łączy Dobrowolski współczesny impresjonizm z cechami klasycznego malarstwa i — zdaje się kpić zwycięsko z wszelkich nowocześniejszych i najnowocześniejszych prądów... Obrazy jego mają moc przekonującą, mówią same za siebie, mistrzostwem wykonania dowodząc jakby, że rzeczycieście — nawal różnych „izmów” w sztuce wprowadza do niej jakby destruktywizm, podczas gdy wzorowanie się na starci, klasycznej sztuce (poparte, oczywiście, współczesną techniką i współczesnym nświadczeniem z zakresu estetyki) daje niepoślednie dzieła sztuki.

Szkoda jedynie, że przeważającym ilościowo dowodami rzeczycieście artystycznych poglądów Dobrowolskiego służy — portrety. Widzimy na ścianach pracowni jego wprowadzić również liczne krajobrazy, przywiezione z Włoch; obrazy te wykazują tak samo wszelkie zalety szczerzego talentu: konstruktywizm, polegający na misternym wgłębieniu się w tajemki obiektu, drobiazgową pracowność obok prawdziwie artystycznego ujęcia całości w barwie — a jednak „siła” Dobrowolskiego zdaje się leżeć głównie w dziedzinie „kultu ciała”, wzorowanego bodaj na heleńskich, klasycznych arcywzorach.

Remus.

NA RYNKU PIENIĘŻNYM.

Sprawozdania z ostatnich tygodni na rynku pieniężnym wskazują na pewną istotną przemianę, zarysowującą się coraz wyraźniej. Jest mianowicie niezaprzeczalnym poważne potanie pieniądza na rynku prywatnym i to dla wszystkich kategorii weksli.

Rynek prywatny pieniężny od kilku tygodni stoi pod znakiem poszukiwania t. zw. pierwszorzędного materiału. Stawki dla tego materiału, opadając systematycznie, zeszły do 1,4 nawet 1,3 procentu w stosunku miesięcznym. Wzrost aktywności banków akcyjnych w zakresie operacji kredytowych odbierał prywatnemu rynkowi materiał; przyczyniło się to niewątpliwie do zaznaczonego spadku stawek. Obecnie zaś — przy tak niższych stawkach — powstaje istotna konkurencja między prywatnym rynkiem a bankami, bowiem stawki dotychczasowe tych ostatnich, po doliczeniu prowizji obrotowej, kosztu zatrzymywania pewnej części sumy zdyskontowanej na zabezpieczenie „na średnią walutę”, przewyżzały praktykowane w związku z operacjami kredytowymi transakcje walutowe, są niejednokrotnie równe już stawkom na prywatnym rynku.

W obecnej sytuacji jeżeli chodzi o materiał pierwszorzędny — to istotna różnica pomiędzy bankami a rynkiem pozabankowym leży bodaj tylko w łatwiejszym umieszczeniu na tym ostatnim papierów, o dłuższym terminie płatności.

Konkurencja banków z rynkiem prywatnym pozabankowym w zakresie materiału pierwszorzędного z natury ułatwiła dyskonto materiału pośledniejszego co do jakości. Również więc stawki tego rodzaju materiału wekslowego musiały się obniżyć.

Obniżenie stawek średniej dochodowości.

W związku z nadzwyczajnym posiedzeniem komisji podatkowej o którym do nosiliśmy już w dniu wczorajszym delegacja izby przemysłowo-handlowej w Łodzi udała się do p. prezesa łódzkiej izby skarbowej Towarnickiego i przedstawiła sprawę stawek średniej dochodowości, które to stawki według opinii sier gospodarczych okręgu łódzkiego, ustalone zostały w większości wypadków w nadmiernej wysokości.

W wyniku powyższej konferencji przedstawiciele izby przemysłowej handlowej z prezesem Towarnickim uzgodniona została większość nowych stawek średniej dochodowości w sensie ich obniżenia, przyczem prezes Towarnicki uwzględnił większość postulatów sfer gospodarczych.

Komitet Pomocy Poszkodowanym w Palestynie.

Dzisiaj w czwartek o g. 8.30 w. odbędzie się w lokalu Gminy Żydowskiej, Plac Wolności 6

Zebranie Sprawodawcze

z akcji na rzecz poszkodowanych w Palestynie. Uprasza się wszystkie osoby biorące udział w akcji o bezwzględne przybycie.

Lekarz-dentysta

Fanny Horowicz

Cegielniana 25, 1 p. fr.

Ordynuje w godz. 9—1.

Przebieg wypadków na rynku pieniężnym raz jeszcze wskazuje jak trudno bawić się w jakiegokolwiek prorocstwa w naszych ciągle jeszcze płynnych warunkach gospodarczych i jak bardzo pożądaną jest wstrzeźliwość w sądach nawet co do najbliższej przyszłości.

Wszelkie rachunki logiczne kazały liczyć się z zaostreniem napięcia na rynku pieniężnym w kraju ku jesieni, w związku z trudnościami przy finansowaniu zbiorów przy obecnym położeniu rolnictwa; także wobec normalnego wzrostu aktywności przemysłu na jesieni i przeprowadzenia przez szereg przemysłów o tym czasie głównej kampanji. Stało się wprost przeciwnie i zarówno w okręgach rolniczych jak i przemysłowych stopa procentowa poczęła szybko opadać. Nasylenie pieniądzem okazało się znacznie większe, aniżeli przypusz-

czano. Pewien wzrost aktywności zarówno kredytu publicznego jak i bankowego zmienił — jak widać — gruntownie oblicze rynku pieniężnego.

Oczywiście, nie należy mylić dwóch zjawisk: przemysł i handel, dalej i to bodaj w coraz wyższym stopniu, cierpi na brak kapitału obrotowego, zwłaszcza po zniszczeniach jakie w nim poczynił kryzys; jego finansowa sytuacja przynajmniej jeżeli chodzi o włókiennictwo — nie doznała poprawy. Z drugiej atoli strony okazało się, że istnieje, więcej aniżeli sądzono, możliwości dopływu wolnego pieniądza z zewnątrz i tu właśnie leży przyczyna nieprzewidywanych zmian.

Stwierdziliśmy, jak trudno je było przewidzieć. Ten też argument każe nam na dalszą przyszłość okazać powściągliwość w wypowiedzianiu przypuszczeń.

Eksport towarów włókienniczych.

W sierpniu wywieziono towarów za przeszło 9 milionów złotych.

Zostały opublikowane dane o eksporcie towarów włókienniczych z Łodzi w ciągu miesiąca sierpnia.

Ogólna wartość sierpniowego eksportu sięga okazałej sumy blisko 9 i pół miliona złotych.

Na sumę tą składają się następujące pozycje:

	Waga w kg.	Wartość w zł.
Towary baw. białe	2.727	39.098
Towary baw. kol.	45.4145	4.362.018
Towary baw. półw.	18.666	349.570
Towary wełniane	187.160	3.452.753
Stożków do kapeluszy	2416	92.189
Przędzy baw. kol.	16.150	183.189
Przędzy wig.	95.339	336.705
Przędzy czesank.	31.708	496.205

Razem 808.311 zł. 9.341.642

W lipcu b.r. wartość wywiezionej z Łodzi manufaktury wyniosła 9.996.886 zł. o wadze 865.372 kgm.

Zaznaczyć należy, iż w sierpniu ub. roku eksport był o blisko 50 proc. niższy, gdyż wyniósł zaledwie 6.288.932 zł. (5.78.355 kg.).

Tak znaczna poprawa obrotów ekspor-

towych w ciągu roku tłumaczy się, jak to szczegółowo przed dwoma tygodniami uzasadniliśmy, wzmożeniem na szerszą skalę stosunków z Rumunją oraz dokonaniem ostatnio transakcjami sówieckimi.

Co do poszczególnych krajów eksport tkanin włókienniczych przedstawiał się w sierpniu następująco:

Rumunja zakupiła na sum.	zł 3.229.562
ZSSR.	2.447.703
Kraje Nadbałtyckie	706.650
Niemcy (do dalszego przeznaczenia)	545.949
Daleki Wschód	505.715
Bliski Wschód	404.107
Anglja	400.805
Afryka	235.548
Kraje północne	219.318
Ameryka	164.701
Litwa	74.225
Austria, Węgry, Jugosławia	384.194
Różne kraje	22.786

We wrześniu należy się spodziewać silnego spadku transakcji eksportowych, gdyż w większości wypadków zamówienia sezonowe zostały już w lipcu i sierpniu zakończone.

Reklamy świetlne w Parku Kolejowym

Na mocy koncesji, wydanej przez MAGISTRAT m. ŁODZI urządzamy

reklamy świetlne na słupach miejskiego parkanu,

oścążającego Ogród Kolejny ze strony ulic: Narutowicza, Kilińskiego i Skwerowej.

Park Kolejny znajduje się przy samym dworcu, między trzema najruchliwzszymi ulicami naszego miasta.

Reklamy świetlne, wykonane najestetyczniej, oświetlone będą od zmroku w przeciągu całej nocy.

Reklama świetlna jest tania i celowa.

Reklamy świetlne w Parku Kolejowym
Sienkiewicza 39, tel. 24-47.

Na otwarcie sezonu — Nasz I-szy przebój jesienny

Biała Księżna z Moskwy

W roli h. czołowych;
Pola Negri i Norman Kerry

Dyrekcja Kina „Palace“

W notesiku businessmana.

Łódź, 18 września

POLSKO - SZWEDZKA IZBA HANDLOWA została założona w czerwcu b. r. w Sztokholmie (ul. Nybrogatan); udzielane są tam wszelkie informacje zainteresowanym w języku francuskim.

W ZWIĄZKU ZE SPRZEDAŻĄ AKCJI BANKU POLSKIEGO całe zainteresowanie giełdy skoncentrowało się na tym papierze Akcje Banku Polskiego ostatnio stale zwyżkują; kurs ich dochodzi do 175 za 100 zł.

POLSKIE WYROBY TYTONIOWE utrzymały się na pierwszym miejscu na przetargu w Tokio. W wyniku tego na specjalne zamówienie w najbliższym czasie odchodzi do Japonii pierwszy transport próby polskich papierosów, które wysyłane będą w opakowaniach blaszanych, aby nie wilgotniały.

Również holendrzy zakupili w monopolu polskim kilkadziesiąt tysięcy sztuk papierosów „Maden”, które znajdują tam chętnych amatorów-palaczy.

Ceny papierosów eksportowanych nie uwzględniły pobieranych w kraju opłat monopolowych natomiast cenę własną monopolu podnoszą koszty transportu i specjalnego opakowania.

NOWA TARYFA KOLEJOWA wejdzie — jak już podobno definitywnie ustalono — w życie dnia 1 października. W związku z tem zwołał no posiedzenie komitetu taryfowego w sprawie drobniejszych korektur do taryfy.

Będzie można zgłosić wnioski o wprowadzenie nowych taryf eksportowych względnie o rozbudowę istniejących taryf eksportowych. Wniośki winny być szczegółowo cyfrowo umotywowane, zwłaszcza, gdy przy pomocy faktur i t. p. będzie wykazane zbyt wielkie obciążenie danego artykułu w eksporcie.

BILANS BGK. na dzień 31 lipca 1929 r. wykazuje pewne zmniejszenie się depozytów, a mia nowicie wkłady terminowe spadły ze 187 na 169 milj. zł., wkłady czekowe ze 102 na 96 milj. zł. Natomiast lokaty skarbowe podniosły się z 340 na 358 milionów złotych.

GIEŁDY.

TRANZAKCJE.

Łondyn 43,22 i pół. Paryż 34,90 i pół. Praga 26,39 26,38 i pół. Szwajcaria 171,86 i pół Sztokholm 238,85. Wiedeń 125,48. Jochy 46,65. Budapeszt 15,57. Berlin 212,30.

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE
Pożyczka inwestycyjna 119 120 119. Dolarówka 63 62,25. Pożyczka konwersyjna 49,25 8-proc. B-ku Gosp. Krajowego 94, 4 i pół proc. listy zastawne ziemskie zł. 49 48,75 48,85. 8-proc. m. Warszawy zł. 67,50 68. 10-proc. m. Radomia 68.

AKCJE.

Polski 173 170. Zarobkowy 78,50. Firley 51. Modrzejów 22. Handlowy 116,75. Kijewski 90. Nobel 13,50. Norblin 100 101 — ostemplowane.

NOTOWANIA BAWELNY.

Nowy York, Bawelna amerykańska Loco 1870 Zamknięcie kontr. poł. Styczeń 1844 — 5, luty 19, marzec 1912 — 13, kwiecień 1920, maj 1927 — 8, czerwiec 1921, lipiec 195, październik 1848 — 51, listopad 1866, grudzień 1883 — 5.
Liverpool, 17 września. Bawelna amerykańska Styczeń 998, luty 10, marzec kwiecień 1006, maj 1010, czerwiec 1009, lipiec 1008, sierpień 1003, wrzesień październik 995, listopad 992, grudzień 999, loco 1028. Bawelna egipska. Styczeń 1655, marzec 1670, maj 1685, lipiec 1693, październik 1648, loco 1745.
Aleksandria, 17 września Bawelna egipska. Sak. Styczeń 3375, marzec 2426, maj 3660, październik 3345. Ashm, Luty 2199, kwiecień 2238, czerwiec 2275, wrzesień 2114, listopad 2160.

WIELKI POKAZ MÓD W FIRMIE L. TRAJSTMAN.

Wielkie zainteresowanie w Łodzi wzbudziła wiadomość, lansowana od kilku dni, iż w firmie L. Trajstman zorganizowany ma być wielki pokaz najnowszych kreacji odkryć damskich oraz materiałów bieżącego sezonu. Wiadomość powyższa wzbudziła w Łodzi niezwykle poruszenie, albowiem niema chyba niewiasty która by obecnie nie głowiła się nad tem, co sobie sprawić na nadchodzący sezon jesienno-zimowy.

Pokaz w firmie L. Trajstman, posiadającej utrwaloną już sławę najbardziej eleganckiego magazynu, będzie niewątpliwie najpiękniejszą rewolucją mody, żywym żurnalem, wskazującym p. nym paniom wszystko, co modne i ładne.

Nie należy wątpić, że w dniu pokazu, t. j. w niedzielę, dnia 22 b. m., salony firmy Trajstman przy ul. Piotrkowskiej Nr 81 będą zapelnione, to też wskazane jest, by zarząd firmy poczynił odpowiednie przygotowania na przyjęcie licznych gości. Pokaz mód będzie miejscem rendez-vous eleganckiego świata Łodzi.

KOMUNIKAT.

Podajemy niniejszym do wiadomości uczenie i uczniów, którzy się zapisali, lub chcą się jeszcze zapisać na słuchaczy I-szego kursu 3-klasowej Koedukacyjnej Szkoły dla Drogistów Stow. Właśc. Składow Aptecznych Wojew. Łódzkiego w Łodzi, ażeby się zgłosili do sekretarza p. H. Reichtmana ul. Piotrkowska 207, lub do Dyrektora Szkoły p. inż. W. Dziennakowskiego, ul. Cegielniana 70 w poniedziałki, wtorki i środy od 7,30 wieczorem.

Zapis kończy się w dniu 25 września b. r. nadmieniamy, że kurs I-szy został już uruchomiony.

Obowiązkowa jest praktyka w Składzie Aptecznym od 1-go dnia rozpoczęcia kursu, kilka wolnych praktyk posiadamy.

3-klasowa Koedukacyjna Szkoła dla Drogistów Stow. Właśc. Składow Aptecznych Wojew. Łódzkiego w Łodzi
Dyrektor: Inż. DZIENIAKOWSKI.

Przymusowe licytacje.

Magistrat m. Łodzi — Wydział Podatkowy — niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 2 października r. b. między godz. 9-tą rano a 4-tą popołudniu odbędzie się przymusowe licytacje ruchomości u niżej wymienionych osób za niewpłacone podatki:

1. Apel A., Wolborska 39, meble
2. Auerbach Ch., Wschodnia 24, meble
3. Abzac F., Wschodnia 15, meble
4. Adler I., Zgierska 21, meble
5. Apelbaum Ch., Północna 21, meble
6. Bernhajm J., Wolborska 22, 60 balonów miedzianych.
7. Bernhajm J., Wolborska 22, meble
8. Bezbroda J. D., Wschodnia 16, meble
9. Biedak R., Wschodnia 16, meble
10. Bergier Sz., Zgierska 50, meble
11. Bankier L., Wschodnia 12, szafa
12. Bryskier M., Wschodnia 13, meble
13. Biechszajn D., Wschodnia 24, węgiel
14. Blumenfrucht I., Zgierska 28, meble
15. Bryk Ch., Zgierska 30a, meble
16. Bammel M., Zgierska 30a, meble.
17. Brotman Sz., Zgierska Nr. 31, maszyna do szycia
18. Buzym S., Zgierska 32, meble
19. Bursztajn A., Zawłazy 2, meble
20. Beatus M., Zgierska 38, 50 walizek
21. Bocheński J., Zgierska 38, maszyna do pisania
22. Czerniakow B., Północna 18, słodycze
23. Czechlewski A., Waweiska 30, meble
24. Czerniakow B., Północna 18, maszyna do krajania ciastek, czekolady
25. Cynamon H., Zgierska 38, meble
26. Działowski M., Nowomiejska 6, meble
27. Dancygier M., Wolborska 21, meble
28. Dymant J., Zgierska 30, meble.
29. Dymant J., Zgierska 40, maszyna do szycia
30. Dimant B., Wschodnia 16, meble
31. Engel D., Północna 26, meble
32. Enoch Sz., Wschodnia 14, meble
33. Engel Ch., Zgierska 30a, szafa
34. Erlich L., Północna 21, meble
35. Fridman Sz., Wschodnia 13, meble
36. Frogiel U., Wschodnia 24, waga, maszyna do szycia
37. Frydel, Zgierska 44, meble
38. Fajwlowicz M., Wschodnia 15, meble
39. Fryrman L., Wschodnia 18, papier
40. Fiszhof Sz., Zgierska 28, maszyna do szycia, meble
41. Grosfurcel M. I., Ogrodowa 48, meble
42. Guterman L., Północna 18, meble

43. Goldberg M., Nowomiejska 18, maszyna do szycia, szafa
44. Gerszonowicz S., Ogrodowa 20, szafa
45. Guterma I., Wolborska 5, 20 kg. pierza
46. Goldman M., Wschodnia 22, meble, wazsyzna do szycia
47. Goldfarb L., Wschodnia 22, 9 szt. kredensów
48. Goldberg M., Nad Łódka 16, 2 szafy
49. Goldberg Ch., Wschodnia 15, meble
51. Gingold I., Zgierska 40, meble
52. Hofszpigiel J., Pieprzowa 4, meble
53. Horensztajn R., Nowomiejska 22, meble.
54. Heber R., Wolborska 38, meble.
55. Halpern I., Zgierska 28, meble
56. Halpern Ch., Zgierska 34, urządzenie sklepu
57. Inberg D., Wschodnia 9, towar w sklepie
58. Jawie S., Wschodnia 9, maszyna do szycia, szafa
59. Jakubowicz I., Wschodnia 13, 10 szt., księgi 10 szt. kur
60. Izraelowicz G., Wschodnia 14, meble, maszyna do szycia
- 60a. Ickowicz Icek, Wolborska 19, meble
61. Izbički Ch., Wschodnia 14, meble
63. Jerolimski L., Wolborska 14, kredens.
64. Kopel M., Nowomiejska 18, meble
65. Kenig L. L., Wolborska 24, maszyna do szycia, meble
66. Kuperman J., Wolborska 30, meble
67. Kac F., Wolborska 30, meble
69. Kawenoki G., Wschodnia 17, meble
70. Kupermintz H., Północna 4, meble
71. Kaplan Z., Wolborska 5, maka i fasola
72. Kapelus Z., Wolborska 7, szafa
73. Karmiol S., Wschodnia 22, meble
74. Kaczmarek J., Wschodnia 22, meble.
75. Kulawski Sz., Zgierska 38, meble
76. Kryger M., Północna 21, maszyna do szycia, meble
77. Klajner L., Południowa 21, szafa, maszyna do szycia
78. Kon G., Brzezińska 11, meble
79. Laufer J., Gdańska 6, kredens
80. Lewin H., Gdańska 26, 300 par skarpetek
81. Lewkowicz A., Ogrodowa 20, meble.
83. Liske M., Wolborska 31, meble
84. Lubochiński J., Wolborska 38, meble.

86. Lida M., Wschodnia 16, maszyna do szycia, meble
86. Landau Sz., Wschodnia 18, meble
87. Litman J., Wschodnia 15, kredens
88. Litewski Ch., Zgierska 32, meble.
89. Miniewski A., DREWNOWSKA 6, meble.
90. Morawiecki Sz., Wolborska 38, maszyna do szycia
91. Morgensztern M., Wschodnia 13, maszyna do szycia, meble.
92. Moszkowski A., Wschodnia 22, meble
93. Myller H., Wschodnia 22, meble
94. Malenberg M., Wschodnia 12
95. Mikrosiński J., Zgierska 13, 10 par obuwia
96. Mierzwiński St., Zgierska 7, obuwie
97. Mirenborg M., Zgierska 8, meble
98. Opolon J., Nowomiejska 4, meble
99. Piechota J., Aleksandrowska 128, meble
100. Pinek G., Krzywowa 1, meble
101. Piechota J., Ogrodowa 58, meble
102. Prag Ch., Wschodnia 9, meble
103. Przedborska R., Brzezińska 51, maszyna do szycia
104. Piwonja D., Podrzeczna 25, meble
105. Profesorski Ch., Wolborska 22, meble
107. Pfeifer Zgierska 38, meble.
108. Parzenzewski Ch., Wschodnia 8, meble
109. Rotkiński M., Wolborska 38, meble
110. Rajzman D., Wschodnia 15, meble
111. Rozenowaj Sz., Wschodnia 14, szafa
112. Rozenowaj I., Wschodnia 22, meble.
113. Radwański J., Zgierska 24, obrazy
114. Rotman H., Zgierska 30a, maszyna do szycia
115. Radewi Ch., Północna 31, 16 kg. trykotu
116. Rotlew Sz., Północna 21, szafa
117. Sztajner M., Północna 13, meble
118. Szebnik M., Północna 26, meble.
120. Samsonowicz I., Wolborska 21, meble
121. Szklarz D., Wolborska 22, maszyna do szycia, meble
123. Sztajn M., Wschodnia 23, szafa, maszyna do nawijania.
124. Skórka F., Wschodnia 22, meble
125. Sendyk H., Zgierska 30, meble
126. Szczynger K., Zgierska 114, meble
127. Szule W., Małopolska 2, maszyna do szycia
128. Sznycer B., Wschodnia 16, meble

129. Szlamowicz A., Zgierska 28, meble
130. Sztrassenberg F., Zgierska 28, kredens, maszyna do szycia
131. Silberberg E., Zgierska 37, meble, warsztat tkacki
132. Tabacznik Ch., DREWNOWSKA 11, meble
133. Tabakzmeke F., Ogrodowa 20, meble, maszyna do szycia
134. Tenenbaum H., Zgierska 28, meble
135. Tuchmajer M., Zgierska 30a, towary sportowe
136. Tajtelbaum Z., Zgierska 32, meble
138. Wytelsohn H., Wschodnia 18, meble
139. Wakwaser A., Wschodnia 26, meble
140. Witelson H., Zgierska 30, meble
141. Wimer L., Zgierska 38, obuwie
142. Zarzewski A., Podrzeczna 10, meble
143. Zylber R., Wschodnia 12, meble
144. Zalcensztajn H., Zgierska 36, fortepian
145. Zyserman M., Zgierska 40, meble
146. Zarzewski A., Podrzeczna 10, szafa
147. Zwykielski B.
148. Zalberg R., Północna 26, szafa, maszyna do szycia
149. Zylberberg A., Zgierska 9, stół
150. Zylberberg T., Zgierska 38, szafa
151. Zalberg Sz., Północna 21, szafa, 12 szt. swetrów
152. Zak A., Zgierska 38, 150 szt. czapek, szafa
153. Bernhajm suk., Wolborska 22, 30 balonów miedzianych
154. Baum J., Młynarska 10, szafa, maszyna do szycia
155. England M., Wolborska 31, szafa
156. Hofszpigiel J., Pieprzowa 4, meble, zyrandol, firanki
157. Herszkowicz Sz., Zgierska 28, meble.
159. Holender Z., Wolborska 82, opał
160. Hody A., Gdańska 6, meble
161. Kozaneki J., 11-go Listopada 67, meble, maszyna do szycia
162. Lewskowski J., Zgierska 16, meble
163. Miller G., Malinowa 7, meble, maszyna do szycia
164. Nirenberg M., Wolborska 28, szafa.
165. Rzepnik H., Mauera 4, 500 stóp skóry
166. Szadkowski B., Wolborska 33, kredens
167. Wize R., Pomorska 119, kredens
168. Wiazowski B., Wschodnia 8, meble

W dniu 3 października 1929 r. między godz. 9-tą rano, a 4-tą popołudniu

169. Altman S., Piotrkowska 76, kredens
170. Augenfisz M., Piotrkowska 56, maszyna do pisania.
171. Aronowicz i Tornheim, Piotrkowska 62, 30 mtr. towaru, biurko
172. Aleksandrowicz Ch., Zawadzka 23, meble
173. Apel S., Zawadzka 23, meble
174. Bik S., Zachodnia 68, meble, maszyna do pisania
175. Bialer J., Piotrkowska 60, meble
176. Berger A., Piotrkowska 22, meble
177. Bodrechowicz B-cia, Piotrkowska 24, kasa ogniotrwała, biurko
178. Bliśko Ch., Piotrkowska 34, 5 stolików
179. Berman S., Piotrkowska 36, 4 szt. towaru
180. Buzyn B., Piotrkowska 54, meble
181. Bom H., Piotrkowska 56, 600 mtr. towaru.
182. Brener A., Piotrkowska 80, 120 mtr. tow.
183. Bocyll A., 6-go Sierpnia 46, meble, bilard
185. Blajwajs R., Zawadzka 29, meble, maszyna do szycia.
186. Bufensztajn, Piotrkowska 16, 10 szt. zefiru.
187. Brutman Sz., Piotrkowska 16, szafa.
188. Broncher M., Piotrkowska 14, maszyny do szycia
189. Czurapski Fr., Konstanynowska 5, meble.
190. Czarnelowski Sz., Piotrkowska 58, dziesięć paczek przędzy.
191. Cielecki W., Piotrkowska 68, 1 łózko.
192. Chabiński M., Zawadzka 23, meble
193. Dawidowicz E., Piotrkowska 34, meble.
194. Dobranicki H., Piotrkowska 42, meble.
195. Dobraniecy J. H., Cegielniana 40, manufaktura.
196. Dancygier A. H., Piotrkowska Nr. 18, dwie sztuki gobelinu.
197. Dajcz H., Piotrkowska 58, szafa.
198. Dziadek Ch., Piotrkowska 58, maszyna do szycia, meble.
199. Dunkelman N., Zawadzka 20, meble.
200. Drabinowski M., Zawadzka 21, meble.
201. Endwajs A., Piotrkowska 60, mebla
202. Ederlist F., Piotrkowska 14, maszyna do szycia, meble
203. Eibuszyc J., Piotrkowska 50, meble.
204. Frenkel A., Piotrkowska 54, 50 metrów kamgaru.
205. Frydc L., Piotrkowska 16, meble.

206. Falkowski M., Piotrkowska 22, towar.
207. Fiszwicz B., Piotrkowska 58, meble.
208. Fajngold L., Piotrkowska 62, meble.
209. Fakter B., Piotrkowska 20, 35 paczek wełny.
212. Fingerhut S., Piotrkowska 62, lustro.
213. Feldman M., Zawadzka 29, meble.
214. Fiszwicz Ch., Zawadzka 18, kredens.
215. Goldberg Sz., Piotrkowska 42, meble.
216. Gitler Sz., Piotrkowska 18, meble.
217. Gelpner M., Piotrkowska 18, meble
218. Gidman A., Piotrkowska 22, szafa.
219. Grosskopf M., Piotrkowska 46, meble.
220. Goldberg A. M., Piotrkowska 54, meble.
221. Goldblum P., Piotrkowska 58, meble.
222. Gozdik Sz., Zawadzka 21, meble.
223. Gleiberg I., Zawadzka 28, meble
224. Goldberg J., Zawadzka 18, meble
225. Gecl A., Zawadzka 33, meble
226. Gostyński J. N., Cegielniana 22, meble.
227. Hiller K., Piotrkowska 124, meble
228. Harzkwicz L., Gdańska 67, fortepian.
229. Hirszbain M., Kilińskiego 23, maszyna do szycia.
230. Herszlikowicz M., Piotrkowska 54, szafa.
231. Horn J., Piotrkowska 50, towar
232. Hohenberg M., Piotrkowska 56, dwie sztuki towaru.
233. Hamburgski E., Piotrkowska 16, kasa ogniotrwała
234. Jakubowicz M., Piotrkowska 54, meble.
235. Joffe B., Piotrkowska 56, meble, maszyna do szycia.
236. Jakubowicz J., Piotrkowska 58, meble.
237. Konsens M., Piotrkowska 62, kredens.
238. Kotek M., Piotrkowska 60, dwie szafy.
240. Katran Z., Konstanynowska 9, meble
241. Kozak F., Piotrkowska 60, meble.
242. Kaferman, Zawadzka 22, meble
243. Kalisz U., Piotrkowska 18, meble
244. Kochane Z., Piotrkowska 22, meble.
246. Klajnpac 34, 50 mtr towaru.
247. Kaplan S., Piotrkowska 56, szafa.
248. Konzens M., Piotrkowska 62, meble.
249. Kluger M., Piotrkowska 62, szafa.
251. Liberman B., Piotrkowska 42, 5 tuz koszul.
252. Lewkowicz I., Piotrkowska 18, meble.
253. Lewi, Alenberg i Król, Piotrkowska 46, dwa biurka.

254. Librach J., Piotrkowska 46, kredens.
255. Lipszyc D., Piotrkowska 56, meble.
256. Lewkowicz B., Piotrkowska 62, meble.
257. Lipszyc B-cia, Piotrkowska 56, 10 mtr. towaru.
258. Lewkowicz B., Piotrkowska 60, dziesięć palt damskich.
259. Lubieński B-cia, Piotrkowska 60, szafa.
260. Margolis i Manel, Piotrkowska 44, maszyna do pisania, fotele
261. Minor W., Al. Kościuszki 22, pianino, meble.
262. Majzler A., Sienkiewicza 63, meble.
263. Michalec i Krakowski, Piotrkowska 26, trzy sztuki towaru
264. Mitter A., Piotrkowska 46, meble.
265. Marcewska H., Piotrkowska 56, meble
266. Maliniski M., Zawadzka 27, meble
267. Morajno Sz., Zawadzka 27, meble.
268. Maranz H., Zawadzka 30, meble.
269. Najdyz, Piotrkowska 8, kasa, stoły.
270. Orbach A., Piotrkowska 20, meble.
271. Ostrowiecka Ch., Zawadzka 27, meble.
272. Okladka M., Żeromskiego 13, dwie szafy.
273. Pomerane M., Piotrkowska 46, maszyna drukarska.
274. Pasternak S., Piotrkowska 62, szafa.
275. Preter N., Zawadzka 21, meble, maszyna do szycia.
276. Pines N., Zachodnia 41, meble.
277. Rozenblata suk., Piotrkowska 46, 16 sztuk pieczywo, 30 kociołków.
278. Roibardt J., Cegielniana 40, fortepian, meble
279. Robinson M. i Sz., Piotrkowska 45, dwadzieścia metrów towaru
280. Rokacz H., Piotrkowska 26, meble.
281. Rogoziński M., Piotrkowska 42, meble.
282. Rozenberg J., Piotrkowska 62, kredens.
283. Radziejewski L., Zawadzka 23, pianino.
284. Rozenberg J., Piotrkowska 60, dziesięć pudełek sprotów
285. Rozenberg M., Piotrkowska 60, szafa.
286. Rozenowaj A., Piotrkowska 70, 30 metrów towaru.
287. Strykowski Ch., Piotrkowska 26, meble
288. Sucher Herman, Piotrkowska 22, meble.
299. Sztajnbrecher J., Cegielniana 62, pianino.
290. Skowski M., Piotrkowska 22, szafa
291. Szczepaniak Fr., Piotrkowska 72, meble.

292. Sznajerson Z., Piotrkowska 8, meble.
293. Szpicberg A., Piotrkowska 28, 150 metrów towaru.
294. Szebnik H., Piotrkowska 34, dwie szafy.
295. Smolarscy B-cia, Piotrkowska 44, maszyna do papieru.
296. Szapiro i Abe, Piotrkowska 48, 25 metrów towaru.
297. Szwajcer Sz., Piotrkowska 62, meble.
298. Szochet Z., Piotrkowska 62, meble, zyrandol.
299. Stow. Nauczycieli Żydów, Piotrkowska 16, maszyna do pisania, biurko.
300. Traube R., Piotrkowska 42, meble, waga.
301. Taub R., Piotrkowska 22, kredens.
302. Taubenfeld M., Piotrkowska 44, meble, waga
303. Unterecht Ch., Piotrkowska 42, meble.
304. Urbajtel M., Piotrkowska 22, meble, pafefon.
305. Uberman L., Piotrkowska 14, 10 paczek towaru.
306. Waserman H., Piotrkowska 12, meble.
307. Woldendler J., Piotrkowska 24, 25 metrów towaru.
308. Wołkowicz G., Piotrkowska 22, meble.
309. Wajnberg G i Lipszyc M., Piotrkowska 24, 10 sztuk podsewki.
311. Wajngarten S., Piotrkowska 50, towar.
312. Wojciochowski J., Piotrkowska 24, meble.
313. Warhaft F., Piotrkowska 60, kredens.
314. Wiener M., Piotrkowska 76, meble.
315. Wisniewski Br., Piotrkowska 54, piec, meble.
316. Zyskind Z., Piotrkowska 44, 1 szt towaru.
317. Bajgelman K., Moniuszki 1, pianino, meble.
318. Firych B., Targowa 12, meble.
319. Gostomski B., Piotrkowska 76, meble.
320. Koleki R., Konstanynowska 18, meble.
321. Lewi B., Magistracka 10, meble.
322. Michalec J., Piotrkowska 22, towar
323. Makowski J., Rokicińska 20, szafa.
324. Nowak B., Rokicińska 22, meble.
325. Porczyński W., Wysoka 10, meble.
326. Rotkopf M., Kilińskiego 75.
328. Tauman M., Piotrkowska 53, meble, pianino.
329. Ulrych M., Zielona 3, meble.
330. Wygodzki D., N.-Cegielniana 52, maszyna do szycia, meble.
331. Warchliwkar B., Piotrkowska 59, meble.
332. Wajnberg F., Cegielniana 9, meble.
333. Zand M., Gdańska 57, meble.

W dniu 4 października 1929 roku, między godziną 9-tą rano, a 4-tą po południu.

334. Aniołkiewicz A., Suwalska 3, meble.
335. Barenbaum M., Główna 41, meble.
336. Blumental A., Targowa 39, meble
337. Borensztajn F., Zawadzka 24, meble.
339. Dawidowicz Ch., Zawadzka 25, maszyna do robienia swetrów.
340. Drukier J., Zawadzka 26, meble.
341. Frydlewski L., Targowa 36, szafa.
343. Grinfeld J., Zawadzka 24, szafa.
344. Gasińska A., Suwalska 9, szafa.
345. Goldman B., Targowa 37, meble.
346. Jablkowski N., Główna 41, meble
347. Joskowicz G., Zawadzka 33, szafa
348. Kozłowski A., Główna 44, meble.
349. Kohn M., Targowa 41, kredens.

350. Kiwecki, Zawadzka 33, maszyna do szycia.
351. Kerek J., Przedzalniana 95, meble.
352. Kutas W., Wodny Rynek 14, meble.
353. Kryncki M., Zawadzka 28, maszyna do szycia.
354. Knoopman J., Zawadzka 33, troma
355. Laffer A., Kilińskiego 135, meble.
356. Litmanowicz D., Targowa 41, meble
357. Bob M., Zawadzka 33, meble.
358. Opolon J., Nowomiejska 4, meble
359. Pines S., Zawadzka 33, meble.
360. Rozenberg M., Targowa 37, meble
361. Regenweter M., Zawadzka 25, meble.
362. Rapuch Kaufman, Zawadzka 33, meble.
363. Sendowski B., Zawadzka 24, meble, maszy-

- na do szycia.
364. Sobczyński W., Sz. Pabjanicka 27, maszyna do szycia
365. Soszynowicz S., Wodny Rynek 14, maszyna do szycia, meble
366. Sapsztajn G., Zawadzka 27, meble.
367. Szalek H., Zawadzka 33, kredens.
368. Taub H., Wodny Rynek 14, meble.
369. Wolnicki A., Główna 41, obuwie.
370. Warszawski Sz., Cegielniana 55, meble.
371. Wutko N., Zawadzka 24, naczyeria kuchenne.
372. Zalewski B., Sosnowa 8, szafa.
373. Borańska suk., Różana 10, meble.
374. Jastrzębski J., Targowa 55, maszyna do pisania, meble.

375. Kruszyńska A., Kałna 56a, dziesięć worków maki.
376. Krajowa Fabryka Wstążek, Żeromskiego 98, maszyna do pisania, 2 biurka.
377. Kozek J., Przedzalniana 95, meble.
378. Langhof A., Wólczanska 157, pianino
379. Murawiecki i Repp, Targowa 38, meble.
380. Nachtschern M., Zamenhofs 15, meble.
381. Szulc B., Wólczanska 212, biurko.
382. Szleszynger i Hohenberg, Targowa Nr. 55, 480 mtr. towaru.
383. Wilhelma suk., Sz. Pabjanicka 57, maszyna do szycia, meble
384. Borensztajn B., Anny 14/16, kasa ogniotrwała, meble, farba
385. Nibeliski A., Sienkiewicza 59, meble.

W Komplecie Freblowskim
sióstr A. i H. Rogozińskich.
 Łódź, Główna 9, m. 6.
 rozpoczęły się zajęcia
 Przyjmuje się zapisy dzieci od lat 4 do 7, od godz. 10 do 14 4-6

Leźnica SANTAS
 ul. CEGIELNIANA 29
 Gabinet wenerologiczny
 O-ra S. KANTORA
 dla leczenia chorób skórnych
 wenerycznych i moczołciowych

Pończochy, skarpetki
oraz pończochy dziecięce tanio!
 po cenach fabrycznych poleca
Skład fabryczny F. S. Belliński i Z. Komorowski w Łodzi
 sprzedaż w Tomaszowie Maz. ul. Prez. Piłsudskiego
 (Piłsiana) 10
 Odbierzmy wyór od najniższych do na wykwintnie szycych.

Lokale

POKOJE umeblowane, mieszkania, lokale poszukuje i poleca Biuro „Polruch” Traugutta 4. 29.9

DO WYNAJĘCIA w dobrym punkcie sklep z pokojem i kuchnią. Wiadomości: Przędzalniana 31. Renert.

LADNIE umeblowany pokój dla kulturalnej osoby (rodzina chrześc.) zaraz do oddania. Aleja Kościuszki 39, m. 5. 19

POKÓJ z niekrepującym wejściem frontowym, przy intel. małej rodzinie do wynajęcia dla solidnego pana. Również przyjmie uczennice na stancję. 6-go Sierpnia 28/9, II p., front. 21

3 POKOJE z kuchnią, ze wszelkimi wygodami zaraz do odstąpienia. Oferty sub „3 centrum” do „Republiki”. 19

POKÓJ elegancki, słoneczny dla solidnego pana do wynajęcia. Plac Dąbrowskiego 3, m. 1. Obejrzyć od 2-4 i od 8 wiecz. 20

POKÓJ frontowy, I piętro umeblowany odnajme solidnemu panu. Konstancyńska 12, m. 2. 19

POKÓJ parter na biuro pracownicze. Piotrkowska obok Przejazdu, odstąpiemy. Of. „Słoneczny”. 19

ODNAJME umeblowany pokój solidnemu panu. Ewangelicka 7, front, Halpern. Ogl. od 4-9.

DO WYNAJĘCIA pokój umeblowany dla samotnej osoby. Wiadomość Cegielińska 39, m. 2

2 POKOJE z kuchnią, przedpokój niedrogo do odstąpienia, ul. Wólczańska 43, lewa oficyna, parter. 20

DO WYNAJĘCIA 1 lub 2 pokoje umeblowane z wygodami dla małżeństwa u Izraelitów. Piotrkowska 112, m. 5.

PRZYJME uczni lub uczennice z całodziennym utrzymaniem lub bez na mieszkanie. Ul. Skwerowa 23. Restauracja.

ODNAJME pokój słoneczny z elektrycznym oświetleniem inteligentnemu panu. Miedzy 3-6, Południowa 58, m. 15

UMEBLOWANY pokój słoneczny, lub dwa pokoje, w nowoczesnym eleganckim domu w śródmieściu na 1-szym piętrze front, dla 2-ch osób (ewentualnie uczniów lub uczennic) z całodziennym utrzymaniem lub bez do wynajęcia. Oferty „ABC 10” w adm.

POKÓJ umeblowany, ewentualnie dwa słoneczne w eleganckim domu na 1-em piętrze, front dla inteligentnych panów lub pań do wynajęcia. Gdańska 26, m. 3

3 POKOJE, kuchnia, wygodny, telefon, umeblowane, z powodu wyjazdu odnajme, nie centrum, ale przy tramwaju. Oferty „Nowa”.

JEDEN lub dwa eleganckie pokoje umeblowane, centrum, wygodny, telefon, zaraz do wynajęcia. Biuro „Bip” Piotrkowska 93, m. 9, tel 20-62.

DO WYNAJĘCIA pokój duży frontowy umeblowany z oddzielnym wejściem. Andrzejka 48 m. 10.

DO Odstąpienia sklep z urządzeniem oraz mieszkanie, światło elektryczne i woda na miejscu. Cena przystępna. Przędzalniana 31, w sklepie.

POKÓJ umeblowany z centralnym ogrzewaniem do wynajęcia. Kilińskiego 141, m. 5. 20

POKÓJ frontowy, słoneczny do wynajęcia. Piotrkowska 86, m. 7.

POKÓJ frontowy, ładnie umeblowany do wynajęcia. Piotrkowska 99, II p. m. 2. Zastać 11-1, 3-7.

MŁODA, samotna poszukuje 1-2 inteligentnych osób na mieszkanie z całodziennym utrzymaniem lub bez. Wiadomość Piotrkowska 286. Zywocka.

3 POKOJE frontowe, wygodny, używalność kuchni, oddam. Kilińskiego 46, III front, m. 11.

PRZYJME pana na mieszkanie przy rodzinie. Zielona 46, front, 2-gie piętro, m. 11

POKÓJ umeblowany do oddania. Zawadzka 22, m. 15

W WARSZAWIE pokój z doskonałym utrzymaniem dla studujących, przy inteligentnej rodzinie. Wszelkie wyгоды. Królewska 45, m. 5. W Łodzi informacja „Violet”, Piotrkowska 83. 21

POKÓJ oraz pokój z kuchnią, na prawach lokatora do oddania. Zgłośz. Biuro „Polruch”, Traugutta 4.

DO Odstąpienia od zaraz 4 pokoje z kuchnią i wszelkimi wygodami, trzecie piętro front (śródmieście). Wiadomość: Wólczańska 91 u dozorczy, telefon 55-30. 22

DWA pojedyncze słoneczne pokoje umeblowane do wynajęcia. Gdańska 31a, mieszka. 9.

PRZYJME panów na mieszkanie. Sosnowa 5, m. 23.

POKÓJ do wynajęcia z centralnym ogrzewaniem. Kilińskiego 141, m. 5

2 DUŻE słoneczne pokoje odnajme z utrzymaniem lub bez, ewent. z używalnością kuchni. Przyjme uczni (uczennice) na stancję. Nowo - Targowa 5, m. 10, godz. 2-5

Posady

POSZUKUJE wykwalifikowaną fachowczynię krawcową, jako współpracownicę. Zgłosić się można Zachodnia 34, m. 1.

POTRZEBNY od zaraz chłopiec do odosobnienia posyłek. Aleja I Maja Nr. 19, m. 8.

POTRZEBNY damski fryzjer natychmiast, pensja gwarantowana oraz manicurzystka. Kilińskiego 151.

POSZUKUJE posady inkasenta - ekspedienta z kaucją 1000 zł. Oferty pod „H. K.”

PANNA z dobrego domu z dobrymi świadectwami poszukuje jakiegokolwiek zajęcia, może zająć się gospodarstwem u samotnych panów ewent. pani. Oferty proszę kierować do „Republiki” pod „Uprzejma”.

POTRZEBNA inteligentna panna do dwojga dzieci. Kilińskiego 79, u p. Wolkowicz.

INTELIWENTNA wychowawczyni (niemka) z pierwszorzednemi świadectwami poszukuje posady do dzieci od 6 lat. Kilińskiego 180, m. 10. 21

INTELIWENTNA wdowa samotna odda pokój słoneczny z utrzymaniem lub bez inteligentnemu izraelitce (ce). Oferty „Zaraz 150”.

RAMON NOVARRO in THE STUDENT PRINCE

Ramon Novarro

UKAŻE SIĘ WKRÓTCE we wspaniałym filmie mistrzowskiej reżyserji

E. LUBICZA pod tyt.:

„Książę Student”

(Alt Heidelberg)

Dyrekcja Koncertów: Alfred Strauch. Tel. 13-84.

Sala Filharmonji.

WTOREK, dnia 24 września 1929 r. o godz. 8.30 wieczorem

2-gi Koncert Mistrzowski
Kwartet
GLAZUNOWA

PROGRAM: Schubert: Kwartet smyczkowy d-moll Beethoven: Kwartet smyczkowy e-moll op. 59, Nr. 2.

CZWARTEK, dnia 26 września r. b. o godz. 8.30 wiecz

3-gi Koncert Mistrzowski
ADA SARI

Śpiewaczka koloraturowa światowej sławy, Primadonna Wielkiej Opery w Paryżu, Primadonna teatru „La Scala” w Medjanie oraz Opery „Metropolitan House” w Nowym Yorku.

Przy fortepianie dyr. Teodor Ryder

PROGRAM: Szymanowski: Tyś mi u-maria, Kassern: Kolysanka, Sjoergen: Ich möchte schweben, Grieg: Sen, Fr. Liszt: Es muss ein Wunderbares sein, H. Wolf: Er ist's, R. Strauss: Caecilie, Meyerbeer: Arja z op. „Dinorah”, Czajkowski: Kolysanka, Rimski-Korsakow: Słowik i róża, Glere: Rusalka, Puccini: Arja z op. „Gian-ni Schleck”, Thomas: Polonez z op. „Mi-gnon”, J. Strauss: Voci di primavera.

Bilety na powyższe koncerty nabywać można codziennie w Kasie Filharmonji od godz. 10.30 rano do 2-jej po południu oraz od godz. 4-jej do 7-jej wiecz.

POTRZEBNA kobieta do cerowania POTRZEBNA zdolna manicurzystka pończoch. Adres składać w administracji od zaraz. Zakład fryzjerski. Południowa 5.

DYPLOMOWANA bakteriologiczka i laborantka farmacji poszukuje posady w laboratorium lub aptece za skromnym wynagrodzeniem. Oferty do „Republiki” pod lit. „N. Z.” 19

ZDOLNE podreczne potrzebne do magazyonu kapeluszy „Bronistawa”, Pl. Wolności 10. 22

SAMODZIELNA korespondentka stenografistka polsko-niemiecka ze znajomością francuskiego, siła pierwszorzedna szuka odpowiedniego stanowiska. Oferty do adm. sub „Efem”.

POTRZEBNY chłopiec na posyłki Piotr kowska 65, Radio - Splendid.

GOŃCA (rodzianina), zdolnego chłopca poszukuje się do większego zakładu krawieckiego. Zgłaszać się osobście z dokumentami i świadectwami do firmy A. Mordkiewicz, Piotrkowska 109, front 1-sze p.

FREBLANKA do dwojga dzieci lat 8 i 6 na kilka godzin dziennie popołudniu poszukiwana. Ulica Tylna 14, I piętro. 22

Rozmaite

MATURYSTKA udziela lekcji. Oferty do adm „Republiki” sub „H. N.” 21

MATURYSTKA poszukuje bezpłatnej praktyki w aptece. Oferty sub „Zdolna”. 21

NIEMIECKIEGO udziela rutynowanemu nauczyciel z dyplom. uniwers. niemiec. Oferty „D. Z.”

FRANCUSKIEGO udzielam: konwersacja, literatura, matura. Sienkiewicza 52 m. 36, 3-5 p. p.

Poszukuję pożyczki

DO 5000 DOLARÓW

na dobre oprocentowanie, dam zabezpieczenie na 1-szym numerze hipoteki. Oferty do „Republiki” sub „Dolarów 5000”.

NIEMIECKIEGO gruntownie udzielam. Zapewniam szybkie postępy. Piotrkowska 189, m. 1, tel. 43-84. 21

NIEMIECKI gruntowny: gramatyka, literatura, konwersacja, korepetycja. Specjalny kurs dla biuralistów. Pomorska 22, front I p. m. 4 od 2-4 po poł. Proszę dzwonić. 12

NAUCZYCIEL z wyższym wykształceniem udziela lekcji w zakresie gimnazjum, Nawrot 11, m. 13. 22

MADemoiselle Marie enseignee anglais, francais est allemand, Traugutta nr. 2, I etg. 30

TYSIACIE chorych na katar żołądka, wzdęcie, kurecze, bóle, niestrawność, brak apetytu, ogólne osłabienie, et cetera, odzyskało zdrowie, używając zioła sławnego na cały świat Dr. Dietla, Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Żadanie bezpłatnej broszury pocztowej. Adres: Łódźki - Apteka.

PRZYBLAKAŁ się pies rasy wilczel. Odebrać Kalenbacha 22. 21

KTÓRY z panów studentów medycyny warszawskiej mieszka na ul. Juliusza Proszę złożyć list w „Republice” pod „Zosia”

PIERWSZORZEDNA krawcowa przyjmie do szycia wszelkie roboty. Łódźki ul. Szkoła 7, front, 4 piętro. A. Piotrkowska.

ZGUBIONO świadectwo konia wył. w Koninie. Koń gniady, lat 4, gwiazdka na czole.

BOLESŁAW Zyznowski, Rokietńska Nr. 37 zgubił kartę mobilizacyjną, roczn. 1902. 19

S SZUBERT zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łódź. 19

ZGINEŁA książeczka dnia 10 sierpnia r. b. Banku Przemysłowców Łódzkiech, H. Kaczmarka 20

SYMCHA Bauma, zam. Zd. Wola zgubił książeczkę wojskową wyd. przez P. K. U. Sieradz, rocznik 1899.

BANDMAN Majer, Konstancyńska 13, zgubił książeczkę wojskową oraz kartę mobilizacyjną, roczn. 1902, wyd. przez P. K. U. Łódź. 20

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. Godziny przyjęć Redakcji 6-7 po poł. Telefon Administracji 22-14. Telefony Redakcji: 27-24, 36-43, 36-44.

Prenumerata „Ilustrowanej Republiki”

ze wszystkimi dodatkami wynosi w Łodzi zł. 5.60 za odosobnienie do domu 40 gr., z przesyłką pocztową w kraju zł. 6.50, zagranicą zł. 10. „Express” i „Republika” wraz z odosobnieniem 9.00 złotych

Ogłoszenia: ZWYCZAJNE: 10 gr. za wiersz milimetry (na stronie 10-szpalt.) W TEKŚCIE: 40 gr. za wiersz milimetry (na stronie 4-szpalt.) NEKROLOGI: 30 gr. za wiersz milimetry (na str. 4-szp.). Zarecz. i zaślub. po tekście 10 zł. miejsce zastrzeżone specjalna dopłata. Zamiejscowe o 50 proc. zagraniczne o 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada. Ogłoszenia specjalne o 50 procent drożej. Drobne 12 groszy. — Najmniejsze zł. 1.20, poszuk. pracy 10 groszy.